

Rie's Dagbog

som fortalt til Buller

Lymington til Treguier (maj- 2010)

Galicien (oktober 2010)

Horta til Albufeira (august-september 2011)

Torreveja til Barcelona (september-oktober 2012)

Fra Licata til Messolonghi (september 2014)

Aegistri til Korinth (september 2016)

Palermo (oktober 2017)

Port Napoleon til Lyon (september 2019)

Rie's dagbog fortalt til Buller *Fra Lymington til Treguier*

Fredag den 28. maj 2010

Så kom Buller i går. Lige efter planen hentede vi ham på Stationen i Lymington. Vi var flyttet ind til Town Quay, for her er en del hyggeligere end ude i marinaen. Sten og Buller havde knapt spist morgenmad før båden igen er splittet ad. Omdrejningstælleren har længe opført sig mærkeligt, og selv efter gentagne irttesættelser, bliver den ved med at hoppe. Det skal der kigges på nu! Vejret er lidt lusket lige nu og vejrudsigten er også lidt suspekt. Vi har derfor besluttet os for at blive her indtil vi i morgen skal til Yarmouth for at være med til Southerly regattaen. Der er fem NM over, så det skal vi nok nå. Der er marked her i byen i dag, og det skal vi lige se på. Vi har også nogle ting vi skal have fyldt i køleskabet og kolonialskabet.

Lørdag den 29. maj 2010

Overliggerdag, regnvej, indkøb

Søndag den 30. maj 2010

Gik for Genua til Yarmouth, så tog det 3 kvarter at nå over. Der var drinks og BBQ sammen med de andre Southerly ejere.

Ken og Sten under den første sejlads. Ken var en af de to lokale sejlere der sejlede med os

Mandag den 31. maj 2010

To sejlads i dag. I den første kom vi ind som 3. båd (efter 'en 38'er og en 42'er) og den første 110'er. Vi fik en fin start og opførte os fornuftigt. Den anden sejlads blev kun gennemført af én båd, for vinden forsvandt helt (vi var så tæt som 0,1 mil fra

topmærket men måtte opleve at afstanden bare blev større og større). Det var godt det samme, da vi havde en kludret start. Tilbage til Yarmouth.

Bruno og Sten med kapsejladslederen Ben, der fik en ufrivillig badetur

Tirsdag den 1.juni 2010

Så er ferien slut og jeg er rigtig efterløner. Nu må jeg bare håbe at pensionskassen og Akassen kan finde ud af at sætte pengene ind på min konto.

Distancesejlads i dag: Fra Yarmouth til Pool Harbour, dvs det var planen, en distance på 20 NM. Vi blev sendt af sted med tidevandet ved $\frac{1}{2}$ tiden. Det gik stille og roligt derudaf for genua og storsejl. Vinden var lige spids nok til at vi satte genakkeren. Vinden løjede dog og rummede lige de to grader der skulle til, så vi satte den. (meget kontrolleret sætning). Vinden løjede endnu mere så genakkeren klappede, ned med den, ud med genuaen. Så var der kun tidevandet tilbage. De flyttede mållinien, men ikke nok.

En masse (næsten) ens både linet op i Poole

Vi hørte over VHF'en efterhånden som alle de der lå bag os gik ud. Vi spurgte hvad tidsgrænsen var. Kl. 17. Vi fik øje på mållinien og kom i mål 3 minutter før tid. Og som en af bare 4 gennemførende både.

Onsdag den 2. juni 2010

Overliggerdag i Poole. Drinks på molen, masser af drinks på molen.

Torsdag den 3. juni 2010

Distancesejlads fra Pool til Beaulieu. Der var ikke lovet ret meget vind om morgenen, men de havde lovet at det ville komme op ad dagen. Starten blev udsat. Men sejlads-kommiteen stod for lidt underholdning: Vi blev orienteret om at dommergummibåden (the RIB) sejlede rundt i cirkler og at der var to mand i vandet (Ben og hans hjælper). Alle Southerly'erne stoppede op, og nogle prøvede at komme tæt på "the RIB. Det lykkedes ikke. Så lød Bens stemme over VHF'en: hold jer væk fra gummibåden, der er en redningsbåd ud for at tæmme den. Han meddelte at når han og assistenten havde fået tørt tøj på og havde fået fat i gummibåden igen, så ville de starte kapsejladsen når der kom noget vind. Redningsbåden kom ud og vi så hvordan de fulgte efter gummibåden og en mand sprang over i den. Ja så var det på plads! Feltet og en tør Ben med assistent sejlede østpå og der kom vind og sejladsen blev startet. Afslutningsmiddag og præmier hos Montague de Beaulieu. Vi fik os en meget velfortjent 4. præmie for distancesejladsen fra Yarmouth til Poole OG en 1. plads i 1.sejlads the Lombard Trophy. En portvinskaraffel på teakklods, som skal afleveres igen (hvilket allerede er gjort).

Fredag den 4. juni 2010

Beaulieu til Newtown River: 3½ mil fra afsejlingsbøje til indsejlingsbøje. Vi gik os en dejlig tur i det der en gang var planlagt at skulle være plads til et atomkraftværk, men nu er et naturreservat. En rigtig dejlig tur i et varieret landskab, og i masser af sol!

Lørdag den 5. juni 2010

Newtown til Alderney. Det var tidligt op. Vind var der ikke meget af men heldigvis var der strøm nok.

Søndag den 6. juni 2010

Overliggerdag på Alderney. Da vi kom, var der kun en bøje langt ude i bassinet. Der var en del gyng-gang. Så da vi stod op og så, at der var blevet ledige bøjer inde inder Admirals Pier, så flyttede vi. Det hjalp: Der var meget roligere. Så stod det ellers på en tur i land. Først til byen, så ud til et fort ude øst på øen, så en tog tur ud til der hvor de havde brudt stenene til Admirals Pier. Togvognene var to gamle vogne fra Londons Underground.

Mandag den 7. juni 2010

Alderney til St.Peter Port på Guernsey. Tidligt op (kl. 6:45) for at få tidevandet med os gennem The Swinge vest om Alderney (tidevandsstrømmene omkring Alderney er meget stærke og komplicerede). Vind var der ikke meget af, så det gik for maskine og tidevand. Var i St. Peter Port kl.11:45.

Så skulle vi i gang med at løse påhængsmotorproblemet. På Alderney ville motoren ikke op i omdrejninger; hvis den skulle, så satte den ud! Sådan en påhængsmotor kan ikke bruges til noget. Så enten skulle den laves så vi turde stole på den igen ellers skulle den ud. Sten fandt frem til en mekaniker der ville se på den, han hentede motoren ved tretiden.

Derefter sonderede vi markedet, for at se hvilke alternativer der findes. Mekanikeren ringer i morgen kl. 12 og afsiger dommen.

Tirsdag den 8. juni 2010

Sten tilbragte ventetiden med at opdatere hjemmesiden og holde kontor. Bruno og jeg tog en bustur øen rundt, for jeg ville gerne se La Tricoteurs udsalg af Guernsey-trøjer; se om de havde nogle 2. sorterings, til en fornuftig pris. Den hvide trøje Sten købte for 10 år siden, da vi var her sidst, trængte til en udskiftning. Jeg fandt en grå, som kan være en værdig afløser.

Turistbåden kunne ikke komme i havnen på Herm da vi kom, vandet var væk

Ved middagstid havde Sten fået at vide at motoren er blevet levetidsforlænget. Den var simpelthen tjæret ind i olie, sandsynligvis fordi vi ville være gode ved den og har i 10 år givet den en for fed benzinblanding. Sten og Buller havde handlet fisk til hjemmelavede fiskefrikadeller. Lækkert!

Onsdag den 9. juni 2010

Overliggerdag: Man kan tage en lille færge over til Herm. Det tog 20 minutter at sejle derover. Vi blev sat i land på en klippe på den sydlige del af øen. Hvorfor, fandt vi ud af, da vi så havnen på vores tur rundt om øen: Der var ingen vand i havnen. Herm er 2 km lang og 900 meter bred. Det tog os 2 timer at gå rundt om øen. Et meget dejligt sted. Det er nærmest en lille subtropisk, regnskovaagtig naturpark. Det var en dejlig dag. Vi spiste frokost inden vi tog tilbage til Guernsey. Da vi skulle tilbage, var der vand i havnen og så gik færgen fra havnen. På vej tilbage til båden gik vi til fiskehandleren og købte fisk til "fiske-wok", ikke dårligt. Har på fornemmelsen at vi også skal have fisk i morgen, for vi bliver her nok en dag til. Vejrudsigten melder om 12-14 m/s, snusket vejr og tåge: vi bygger rede her. Planen er at tage videre til St.Malo (i Bretagne) i overmorgen. Højvandet er ved 8-tiden og strømmen vender sydpå en times tid senere, så det kunne ikke være bedre planlagt.

Torsdag den 10. juni 2010

Overliggerdag, "den unge mand" hentede morgenbrød og arrangerede morgenbord. Heldigt vi har ham endnu: Under en

havnemanøvre i Poole, hvor vi skulle lægge os uden på en anden båd under Southerly regattaen, var Buller over på en anden båd: Growltiger. Kathy fra Growltiger råber ud over havnen: 'Kommer I tilbage efter Bruno?' Jeg svarer at: 'ham kan vi ikke undvære' og at jeg ikke tror hun har råd til en sådan gast. Kathy: 'tager du credit card?'
I dag skal vi så bare nusse rundt i St.Peter Port.

Fredag den 11. juni 2010

Afgang kl. 8:10 St.Peter Port. Ankomst St.Malo kl. 18:15. Vinden stod i NNØ så vi satte storsejlet og genakkeren. Alle tiders tur og helt uproblematisk. Det eneste der skete var at splejsningen (pinligt) ved genakkerens skødebarm sprang. Den blev hurtigt erstattet af en knude, og så gik det frem over havet igen. Vi fik 52 NM på loggen

Lørdag den 12. juni 2010

Overliggerdag i St.Malo for det er en pæn by, tre stjerner i Michelinguiden. Byen er omkranset af en bymur og der var en masse at se på.

Det var fint at ligge inde i St Malo helt inde under bymuren. Nattestemning

Søndag den 13. juni 2010

Fra St.Malo - St.Suliac er der højst fem NM, men to sluser, der skulle passeres. Den første sluse er i en dæmning, der producerer strøm af tidevandsenergien. Det betyder, at tidevandet reguleres bag dæmningen. Vi læste et sted, at i ekstreme tilfælde kan vandet falde 1,4 meter på 10 minutter! Et forhold Bruno kom tilbage til flere gange. Jeg tror helst ikke, han vil opleve det! I en af vores bøger stod der at St.Suliac er en søvrig by. Det skal

forstås positivt: det er en meget køn Bretonsk by, hvor der ikke er meget gang i den (men på den gode måde). Vi tog en bøjle, så aldrig en havnemester. Det er åbenbart et sted der kører helt af sig selv. Der var en masse bøjer i floden, - også ledige og så vidt vi har hørt, så tager man bare en bøjle hvis man har brug for det.

Mandag den 14. juni 2010

St.Suliac - Dinan: endnu en tur på nogle få mil (ifølge logbogen 7 NM). Kun en sluse at passere og det lige inden Dinan. Vi lå to både og ventede på at den skulle åbne, jeg kaldte over VHF'en. Der skete intet. Så fandt vi et telefonnummer. Slusemesteren var da hjemme! Han lød ret overrasket, men startede bilen og vi kom igennem slusen. Denne sidste tur op af floden Rance var ret smuk, selv om vi mest så den i regnvejr. Bruno blev ved at sige: det ligner Vejle å. Jeg ved ikke hvornår han har været på Vejle å, men småt var det. Dinan er også en by omgivet af en bymur, men i lidt mindre målestok end S. Malo, og jeg forstår ikke at den kun får to stjerner af Michelin. Her er virkelig pænt, hyggeligt og fredeligt. Ikke mindst er havnen et scoop: man ligger langs flodkanten lige ved vejen der går op (!) til byen. Der er dømt overliggerdag.

Tirsdag den 15. juni 2010

Overliggerdag i Dinan: Vasketøj, vaske dæk, gå på cafe, opdatere hjemmeside o.m.a. Det ser på vejruddigten ud som om, der er dømt endnu en overliggerdag her i Dinan, ikke det værste sted at skulle tilbringe en dag mere. Jeg 'lavede' en tre retters menu, ikke helt billig, men det var super mad.

Turen fra båden til bymidten var op ad bakke, det kunne godt trække søm ud

Onsdag den 16. juni 2010

Sten startede dagen med at klippe sine tånegle. Det skulle han aldrig have gjort: Hans ryg 'satte sig fast'. Det tog ham ti minutter at få rejst sig op. Hvorefter han var meget stille. Vi konsulterede grandfætters Peters lægebog og medicinerede ham derefter. Nu må vi se hvordan det udvikler sig for vi planlægger at fortsætte i morgen (Niels slutter sig til os på lørdag)

Torsdag den 17. juni 2010

Turen fra Dinan til St. Malo var helt uproblematisk, flot tur, men det gik for motor for vinden var lige i mod. Denne gang lagde vi os ind i Bas Sablon Marina for der er vi ikke afhængige af at vi skal gennem en sluse for at komme ud. Efter vi havde lagt til satte Stens ryg sig igen. Det blev han ikke særlig glad for!

Fredag den 18. juni 2010

St. Malo (Bas Sablon Marina) til Binic. Selv om der ikke er nogen sluse man skal igennem Bas Sablon Marina, så er der en tærskel man skal over. Det kan i det store og hele lade sig gøre det meste af tiden, men ikke lige omkring lavvande, hvor der i disse dage kun er 30 cm over tærsklen ved lavvande. For at nå til Binic ved højvande, for der kan man kun komme ind to timer før højvande, skulle vi af sted lige før lavvande i Bas Sablon Marina. Et sted i Marinaen hænger der et kæmpeskilt de viser hvor meget vand der er over tærsklen. Da vi stod op kl. 4:45 viste det 2,0 m. Da vi kiggede op da vi havde fået tøj på viste det 1.9 m! Det gik lidt for hurtigt, så vi besluttede os for at tage af sted NU. Jeg var ved at lave kaffe. Det blev aflyst. Faktisk væltede filteret af kanden, så det gav sig selv. Fin tur; vi havde nordøstenvind 4-6 m/s, desværre ikke nok til at vi kunne nå vores deadline kl. 12:31 i Binic, så vi havde motoren til at hjælpe os. Vi nåede det i fin tid. Stens ryg murrede og han følte sig foranlediget til at få en telefonkonsultation med vores skibslæge: grandfætter Peter. Det Sten er mest bekymret for er hvor mange smertestillende piller kan tage uden at få alvorlige bivirkninger. Peter oplyste, at med de piller han tager, vil det tage ca. fem uger at

udvikle et mavesår. Således beroliget tog Sten en pille mere. Buller havde på sin første udforskning af byen fundet en kiropraktor. Sten var lidt tilbageholdende, men vi gik derover, bankede på, så kiropraktoren og bestilte en tid hos hende. Det hjalp umiddelbart, men tilbagefald har han haft, men ikke så voldsomme.

Lørdag den 19. juni 2010

Niels ankom i dag planmæssigt kl. 14:00. Inden da havde jeg afleveret vasketøjet. Det blev vasket, tørret og lagt sammen. Jeg skulle bare komme et par timer og hente det. Det kan jeg lide. Når havneslusen er lukket så forsvinder alt vandet i forhavnen og uden for havnen og man kan skræve over sejlrenden, meget mærkeligt. Alle bådene der ligger for bøjler i forhavnen ligger på bunden eller står ved hjælp af støtteben. Jeg lavede mad i aften på en fiskerestaurant med udsigt over havnen.

Buller står på havbunden og jeg står på molen ved indsejlingen til Binic

Søndag den 20. juni 2010

Solen skinnede fra morgenstunden her i Binic; hvis det er Niels, der har medbragt solen, så får han ikke lov at rejse hjem. Vi måtte vente med at komme ud af havnen til mellem 12:45 og 14:25. Tiden indtil da blev brugt til at vaske båden. Det sørgede de to unge mænd for. Vi sejlede kl. 12:50 til St. Quai-Portrioux tre sømil! Vi klarede det i bagende sol! Og var der kl. 13:50.

Mens Bruno og Niels var ude at se på byen sad Sten og jeg og læste. Nogle unge mænd i en lille fiskerbåd sejlede forbi og spurgte på fransk, om vi ville have et eller andet. Vi svarede, det viste vi ikke. Argh sagde de, sådan nogle som jer spiser jo heller ikke

sådan noget! Vi måtte fortælle, at besætningen er altædende og terrængående, men vi vidste ikke, hvad de tilbød. Så holdt de to kæmpekrabber frem! Jo tak, det ville vi da meget gerne! Vi havde en fast tro på, at fiskeren Bruno vidste hvad der skulle gøres! Vi fik dem ned i en plasticpose, og den var da kun lige kommet ind i cockpittet før den ene var ude igen. Sten fik fat på den igen. De glade givere havde sagt, at de skulle koges i 20 minutter. Da Bruno og Niels kom tilbage så de så dagens menu. Bruno lignede et spørgsmålstegn, hvad gjorde man ved sådan nogle dyr. Altså nu udestod der to spørgsmål, som jeg ikke blandede mig i: 1) hvordan slås de ihjel, vi havde ikke en gryde der var stor nok til at de kunne koges ihjel og 2) hvordan skulle de serveres.

Ad.1: Man tog en kniv, og de fik nakkestødet har jeg fået fortalt. Det skulle have virket øjeblikkeligt.

Ad.2: man enedes om en ret bestående af det afpillede kød (Bruno og Niels var meget grundige og meget tålmodige), løg, peberfrugt, bacon og en lille smule chili. Dette blev serveret som en sovs til penne (pastarør).

Vi var på marked i St. Quaix-Portreux og købte blandt mange andre ting ost

Mandag den 21. juni 2010

St. Quai. Portrioux til Paimpol endnu en meget kort tur i fint vejr.

Tirsdag den 22. juni 2010

Paimpol til Ile de Brehat (naturhavnen La Cordiere), hvor vi skulle tørre ud. Endnu en sen start på grund af tidevandet, men heller ikke en lang tur, så vi nåede frem i god tid ved højvande og ventede så på at det blev

ebbe. Da vandet var væk gik Buller rundt og brummede noget om, at det var et mærkeligt land, hvor havet sådan helt forsvandt og man kunne gå rundt på bunden i mudderet. Nogle af bådene der lå ved bøjer, havde ben skruet på så de ikke væltede når vandet var ude. Flere af de andre både der lå for anker havde dobbeltkøl. Det var alle tiders ankerplads, og det var en oplevelse at se vandet komme og gå helt.

Onsdag den 23. juni 2010

15 sømil skulle vi ha under kølen i dag. Det var dog et godt stykke oppe ad dagen, før vi havde vand nok under kølen, så vi kunne komme af sted. Målet var Treguier, idet vi gik ud fra at der var bus til Guingamp.

Torsdag den 24. juni 2010

Overliggerdag i bagene sol hvor vi skulle undersøge transportmulighederne til Guingamp. Det viste sig at busserne kører to gange om dagen når børnene går i skole, og de tidspunkter passede ikke med Brunos togtider. Men taxa er ikke dyrt, så det bliver taxatransport.

Jeg skulle lave mad her Brunos sidste aften. Vi skulle spise tidligt for Danmark skulle jo spille fodbold mod Japan kl. 20:30. Vi havde fundet en fiskeforretning som serverede skaldyr på 1. sal når forretningen lukkede. Ejeren var vældig hyggelig og vi snakkede fodbold. Han var selvfølgelig ikke stolt over det franske holds skæbne, og ønskede os held med aftenens kamp. Vi mødte op klokken 7 og fik ”fruit de mer” i rå mængder, det var virkelig overvældende. Da vi var ved at gå spurgte ejeren, hvor vi skulle se fodbold. Vi forklarede, at vi havde fundet en bar hvor vi kunne se det. Han spurgte om vi ikke ville med ham med hjem og se det? Vi takkede selvfølgelig ja, og så Danmarks nederlag til Japan hos fiskehandleren og restauratøren Jean Pierre. Vi drak en flaske rødvin mens vi prøvede at tage nederlaget pænt. Han boede i alle tiders hus med udsigt over floden.

Fredag den 25. juni 2010

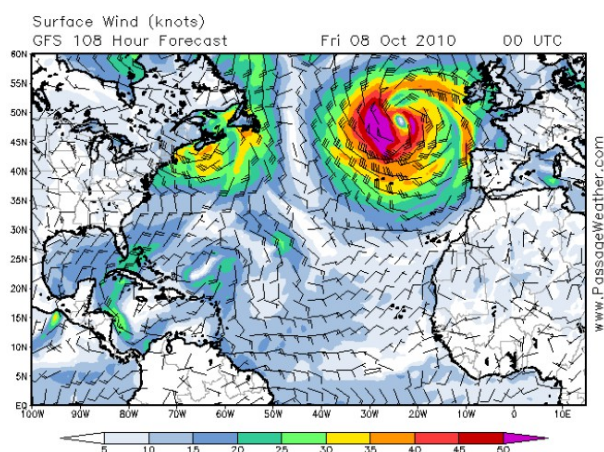
Vi lavede en lille godtepose til Jean Pierre med fire øl fra Ølfabrikken og en flaske

hjemmegjort Rønnebærbrændevin og en abehånd fra Brunos kollektion. Den afleverede vi i forretningen.

Og så var det i dag Bruno tog af sted. Han tog en taxa til Guingamp for at fange et lokalt bumletog, der skulle bringe ham til Rennes hvor han skulle fange TGV'en til Charles de Gaulle lufthavnen.

I Vivero (Galicien)

Det det meget dybe lavtryk over Atlanterhavet, som lavede ravage i vores planer

Lørdag den 2. oktober 2010

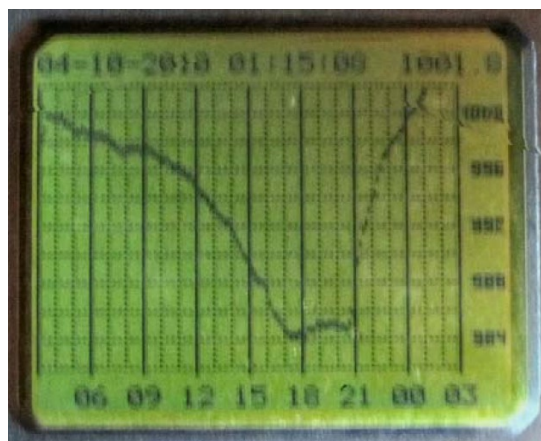
Ikke godt vejr, og vejrudsigterne er ikke særlig sjove. Det er lidt ærgerligt, når Buller og Kirsten kommer i aften (jeg er blevet bedt om at skrive Buller og ikke Bruno, som jeg har gjort i det foregående). Vi må bare tage det som det kommer. Vi udvekslede erfaringer om havne og ankerpladser med nogle svenskere (Svend og Lotta), der har tænkt sig at overvintre her. De kommer sydfra og er på vej nordpå langs kysten. Vi skal den modsatte vej, så det var nyttigt. Sidst på eftermiddagen tilbød havnefogeden at køre os, Sam og Alex, til et udsigtspunkt lidt ude af fjorden; det var dejligt, for så slipper vi cykle eller gå derud (og der er 15 km). På vejen tilbage kørte han forbi et udsigtspunkt oppe over byen, hvor der var et lille udsækningssted. Der fik vi en stille øl og en gang pimentos de patron.

Søndag den 3. oktober 2010

Buller og Kirsten kom sent i går aftes. De havde taget en taxa fra lufthavnen i La Coruña hertil. Vi havde lagt en flaske Cava på køl og forberedt nogle tapas. Efter Cava og mad var og Kirsten mere end klar til at gå på puden. Det øsede ned, da vi stod op, og vejrBullermeldingen var meget ubehagelig. Der ville komme meget luft. Det gjorde der også! Vi kunne se det komme. Lufttrykket faldt så hurtigt at barografen ikke kunne følge med. Hvor den normalt laver en uafbrudt linie (der angiver de seneste 24 timers tryk), så blev det bare til en stejl stiplede linie. Da

trykket steg igen, gik det endnu hurtigere. Det steg fra 984 mb klokken ni til 1010 mb klokken ni næste morgen.

Og der kom vind, op til 25 m/s – regnen havde været der hele tiden. Jeg ved ikke, hvad Kirsten tænkte om sejlsport på det tidspunkt. Rejse til den anden ende af Europa, sidde i en båd, kigge på vejrudsigter, kikke på en barograf (og lade som om man synes det er lige så interessant som fjernsyn) gå en tur i en by i øsende regn en søndag, hvor alt er lukket og ingen andre end de underlige sejlere er på gaden.

Da lavtrykket passerede os!

En sådan dag sluttes af med middag på en restaurant, der godt nok ligger meget tæt på havnen, men på grund af vejret er man gennemblæst og drivvåd. længe inden man når frem til restauranten... og så ser det ikke ud til, at vejret bliver meget bedre i en overskuelig fremtid. Jo, måske onsdag, men så er det et spørgsmål om døningerne har lagt sig. Jeg er sikker på, at Kirsten tænker at sejlsport er meget opreklameret.

Mandag den 4. oktober 2010

Vejret i morges så ikke ud til at ville ændre sig meget. Vi er begyndt at tænke på, om der er nogen grund til at forcere os videre rundt om Finisterra (eller for den sags skyld til Sada eller la Coruña). Vi har fået priser på vinterpladser et par steder. Og egentlig ser det ud til, at Vivero er det billigste sted her på kysten.... og det 'ser vi på med stor alvor'. Da vejret indbød mere til biltur end til sejltur, lejede vi en bil for to dage. Vi kørte ud til Finisterra og videre til Santiago de Compostela. Vejret blev langsomt bedre, efterhånden som

vi kom ind i landet og var faktisk helt lunt, da vi nåede til Finisterra.

Derude, ved 'verdens ende', hænger de pilgrimme, der har gået på Caminoen, deres tøj op i en el-mast, eller smider det på jorden, som udtryk for at de lægger deres gamle liv bag sig. Hvis det var rigtigt, skulle de brænde deres tøj og smide deres vandrestokke i havet. Men på grund af brandfaren er det forbudt at brænde tøjet.

Buller og Kirsten ved Finisterra

Kørte fra Finisterre til Santiago de Compostela, hvor vi fandt et lille hotel tæt ved bymidten og gik ud og spiste et par rationser. Der var liv i byen, for der er universitet og semesteret er lige startet, så de studerende var i byen for at spise.

Tirsdag den 5. oktober 2010

Vi havde aftalt at mødes klokken halv ni, for at gå ud og få en kop morgenkaffe. Det smuttede. Jeg havde stillet vækkeuret forkert, og Buller havde sovet godt og længe. Vi kom dog ud af døren og fik set byen og katedralen, den er ret imponerende og byen er meget hyggelig, og bærer præg af at være målet for mange pilgrimme og almindelige turister. En flot by er det! Vi kørte fra Santiago ved etiden og kørte nordpå op mod kysten. Herstoppede vi i Cedeira (som er et sted vi skal besøge med Troldand på den videre færd) for at få noget at spise. Vi kørte ud mod fiskerihavnen og fandt en café, hvor fiskerne holdt til. Da vi kom ind af døren fristede en af fiskerne os med en kasse percebes. Vi har aldrig smagt det før, men har set det på spisekort på flere restauranter. På dansk hedder 'familien' rankefødder (en slags

fastsiddende krebsedyr, der er tæt beslægtede med rurer).

De koges, hvorefter de vrides i stykker og man spiser det, der er inden i, det er lidt rejeagtigt, men mest ret ubestemmeligt. Tilbage ved sekstiden, hvor vi fladede ud for at spise lidt tapas til aftensmad.

Onsdag den 6. oktober 2010

Landliggerdag. Det regnede, så det ville noget i nat, så vi havde ikke travlt med at komme op. Buller stod dog op tidligere end os andre og hentede morgenbrød. Dagens eneste plan var, at vi skulle have fiske-wook til aftensmad, så vi gik op og handlede inden der blev lukket til frokost. Derefter blev der læst bøger, skrevet og slentret op i byen. Om eftermiddagen kom tre både ind i havnen. De kom fra Ribadero, hvor de havde været indeblæst.

De skal alle tre længere sydpå, men de var af de lokale på det bestemteste blevet advaret om at sejle længere end hertil, for dønningerne længere vestpå er voldsomme efter det blæsevejr, der har været ude i Biscayen de sidste par dage. Aftenens menu var den omtalte fiske-wook.

Torsdag den 7. oktober 2010

Kirsten var begyndt at tvivle på, om båden kan sejle. Egentlig kan jeg godt forstå hende, for jeg har næsten glemt hvordan det er. Vejret var fint, bygevejr men lunt. Vi gjorde sejlklar, og det kunne jeg godt huske, hvordan man gjorde. Vi havde vinden med os ud af fjorden, så det gik stille og roligt. Der kom selvfølgelig en byge, med vind og vand. Vi rebede (og det virker stadig), og der var heldigvis ikke meget vand i byen. Det eneste der røg på døren undervejs var en plade chokolade. Vi krydsede ind igen, dejligt at komme på havet selv om det var kort. Det blev så sæsonens sidste tur! Priserne for landplads her i Vivero er virkelig konkurrence-dygtige (det halve af, hvad vi skulle betale i Sada eller Vigo, og det faktisk billigere en at få båden på land her end derhjemme), så vi har nu endelig bestemt at det bliver her årets togt slutter. Det betyder så at vi til foråret får tid til at se grundigt på fjordene her nordpå, inden vi tager rundt Finisterre og nyder Galiciens sydlige fjorde.

Buller hjalp med at tage sejlene af, og det fik en byrde til at løfte sig fra Stens skuldre, for det er et projekt, vi altid kan snakke meget om (faktisk kan det skabe en ægteskabelig krise), når det kun er os to der skal gøre det. Sidst på dagen kom en fransk og en tysk båd ind. Der kom også en enesejler ind med belgisk flag. Sten snakkede med ham (på engelsk), og bemærkede, at han lød da ikke som en belgier. Hvortil han svarede på det bredeste aussi engelske, at det var han heller ikke, - han var italiener...?

Havnefronten i Vivero. Vres udsigt i snart tre uger

Fredag den 8. oktober 2010

Endnu en stille dag i Vivero. Der blev slappet af og læst bøger. Kirsten og Buller shoppede her i Vivero.

Lørdag den 9. oktober 2010

Vi havde jo fundet ud af, at det var billigere at leje en bil i to dage end at køre i taxa til lufthavnen i La Coruña. Så vi lejede en bil igen i to dage. Vi havde hørt at Lugo var et besøg værd, så vi satte kursen mod Lugo, som ligger ca. 100 kilometer herfra. Lugo har en bymur, der stammer fra romertiden (ca. år 200) og som omkranser hele den gamle bydel. Det er ret imponerende. For hver 20 meter er der rester af et tårn, så det må have set imponerende ud, dengang det var intakt. Til gengæld er det ærgerligt, at se at mange gamle huse er ubeboede og forfalder. Men det er jo desværre et udtryk for den økonomiske situation i regionen: mange flytter væk for at få arbejde, og Galicien ligger jo langt væk fra vækstområderne i Spanien. Vi daskede rundt i Lugo og fik (som sædvanlig) forskellige

rationes som vi delte, til frokost.

Vi må jo se i øjnene, at Buller og Kirsten skal af sted i morgen, så vi spurgte havnefødterne, hvor vi skulle spise i aften, og som sædvanlig var deres råd rigtig godt. Vi havde lyst til kød, og det fik vi! Buller et lamseben (surprise), Kirsten og jeg kalv og Sten en stor del af en ko, meget lækkert. Der var der hvide duge på bordene, og noget af det mest formelle vi har prøvet her i Spanien.

Søndag den 10. oktober 2010

Vi var oppe kvart over fem. Det var bullermørkt, da vi kørte til lufthavnen, og for at det ikke skulle være løgn, så blev det også tåget. Så var det tid for endnu en tårevædet afsked. Man er dog nød til at grine gennem tårerne, når man er sammen med Kirsten, hun er meget lattermild. Det var dog ikke helt så svært, for nu har vi jo bestemt os til at tage båden på land her, og tage hjem når det er gjort.

Fra Acorerna til Algarvekysten

Onsdag den 10. august 2011

Medicinen se ud til at virke. Heldigvis havde granddoktoren advaret mig om, at noget af det medicin jeg fik, ville give mig et spark energi. Og tak skal du ha'! jeg sad ret op i sengen med vidt åbne øjne, det meste af natten. Jeg fik tjekket en masse ting af på min Smart-Phone og min Tablet, så jeg spildte ikke natten. Vi fik også gjort klart skib inden Buller og Kirsten landede. Det gjorde de ved tre tiden. Vi var klar oppe ved bolværket, da taxaen kom, og taxa døren var præcis en millimeter åben, da vi hørte to svage stemmer stønne: ø!! ø!! Det gjorde vi så noget ved, og hurtig blev stemmerne mere faste. Buller gav middag, og på vejen derop var vi på Café Sport, hvor vi fik os den traditionelle gin og tonic. Jeg gjorde pc-eren klar til natten, så jeg kunne starte på pdf-filen af min logbog; lagde de just leverede aviser og dameblade ud ved siden af sengen, så jeg var klar til en nat, hvor jeg (forhåbentlig ikke) skulle sidde ret op og ned i sengen.

Ude og se på natur på Faial

Torsdag den 11. august 2011

Da jeg lagde hovedet på puden i går aftes faldt jeg i søvn med det samme. Men i modsætning til normalt om morgenen, så for jeg ud af sengen, lagde planer om gå ture, busture, taxature og meget andet. De andre sagde vist nok noget til mig, men det fes lige hen over hovedet på mig. De indvilligede dog i at gå en tur. Det blev til en tur i området ved Capello på Faials nordvestlige hjørne. Turen blev lidt længere (13 km), end jeg havde

planlagt (og lovet Buller, nemlig 8 km), men måske mere interessant. Vi sluttede af med et besøg på vulkanmuseet. Pigen der solgte billetter beundrede mine øringer, de orange finske Ariika. Hun havde selv nogle flotte store sølv(agtige) øringer på, som jeg beundrede. Så spurgte hun om vi skulle bytte. Jeg sagde ja, så nu har jeg sølvøreringe, fra pigen på vulkanmuseet på Faial, fedt! Vi tog en taxa frem og tilbage fra gåturen, for det var ikke til at finde busser, der passede sammen. Om aftenen, lavede Sten rejer i ... ting og sager, og jeg begyndte at planlægge for dagen i morgen. Også her til aften, tror jeg de andre prøvede at sætte mit tempo ned, uden ret meget held.

Fredag den 12. august 2011

Endnu en nat, hvor jeg sad ret op og ned i sengen med vildt stirrende øjne. Og her til morgen fik de mig til at forstå, at nu skulle jeg slappe af. Jeg prøvede at insistere på, at vi skulle gå en tur på Pico, men jeg følte li'sm ikke, at jeg trængte igennem. Vi tog færgen over til Madalena på Pico, hvor vi startede med at få en sandwich. Herefter i en taxa ud til nogle vulkanskabte underjordiske huler (lavatunler). Det var spændende, og vi fik en fin rundvisning.

Vores forret: Slipper-lobster her fra øerne

Nu er jeg er færdig med de piller der får mig til at gå på væggene, så nu håber jeg (og mine omgivelser), at mit energiniveau bliver mere normalt. Når weekenden er overstået, så er jeg medicinfri (altså bortset fra de normale, daglige 'vitamintilskud'). Så skal jeg bare lige have granddokteren til at lave en medicinplan,

hvis jeg skulle få et tilbagefald, hvad jeg nu ikke har planlagt!

Efter hjemkomsten fra vores ekskursion, en kort 'morfar' og derefter gik vi så op det sted, hvor de forbereder fisk over åben ild. Der fik vi forskellige fisk til hovedret og vi delte en af de lokale hummere (eng.: slipper-lobster) til forret. Det var lækkert, den ligner en kæmpereje og smager som en blanding mellem hummer og spider crab.

Lørdag den 13. august 2011

Afgang fra Horta klokken kvart i elleve om formiddagen. Vinden stod i WSW 5 - 8 m/s, så vi kunne have både storsejlet og genuaen oppe, så det gik stille og roligt mod Velas på Sao Jorge. Vi var fremme kvarter i tre. Her var ikke mange gæstende både, så det var nemt at finde en plads. Vi gik op til vores sædvanlige sted og spiste burgere. Sten havde håbet at vi kunne få de hjemmelavede bønnekager til kaffen, men hun havde dem ikke. Hun var dog brødebetyngtet og lovede at lave dem til mandag eftermiddag

Tilbage på Sao Jorge; vi var så begejstrede forøen at vi syns Buller og Kirsten også skulle hertil

Søndag den 14. august 2011

Så er det tid at se på byen, selv om der ikke er så meget gang i den sådan en weekend. Hen på eftermiddagen gik alle fire ud til det fjernere badested, hvor der er indrettet badeplads med stiger fra klipperne. Her er der nogle fine klipper, der ikke ligger så dybt, og der er fint fiskeliv, så der blev snorklet.

Mandag den 15. august 2011

Morgenbad fra båden. Faktisk kan der også snorkles i havnen. Helt inde under fjeldet,

hvor skråberne yngler, er der også klipper med et liv mellem stenene. Her har vi set papegøjefisk (i hvert tilfælde en) og en baracuda samt flere uidentificerede arter (Sten har taget billeder med det vandtætte kamera). Vi lejede en bil. Buller og Kirsten har jo ikke været her før og ville gerne se sig omkring, og Sten og jeg ville gerne gå en tur ned til nogle fajas på den nordlige del af øen. Vi blev så bare sat af på vejen og gik fra højderyggen midt på øen til to fajas på nordkysten. Man kan køre til få af disse fajas, men ved faja dos Cubres (som vi nåede via Faja da Calderia das Santo Christo efter 700 meters nedstigning og ialt 13 km), kan man køre til, og der blev vi samlet op. Det var en rigtig fin tur, vi fik gået, men jeg havde nok undervurderet den, så det var mig der med svag stemme hviskede på øl, da vi blev samlet op.

Tirsdag den 16. august 2011

Der slappes af, handles, skrives, redigeres billeder, bades og snorkles i havnen.

Denne gang på Sao Jorge har vi virkelig fået brugt vores snorkler og svømmefødder

Onsdag den 17. august 2011

Der er cirka 50 sømil fra Velas til Angra på Terciera. Vi stod tidligt op og var ude af havnen klokken tyve minutter i otte. Vinden var det meste af tiden i NW til NNE, men ind imellem faldt den til ingen vind fra forskellige retninger, og så satte vi altså motoren i gang. Heldigvis var det ikke rent kryds, for vi kunne holde op hele vejen, og til sidst havde vi end da lidt slæk på skøderne. Vi var i havn klokken halv seks. Vi gik op på restauranten for enden af molen. Sten gik diskret ind og bestilte

tre store fadøl og en rigtigt stor fadøl, en af dem der er på en liter. Da Buller så den, strålede hans små øjne som stjerner. Besluttede os til også at spise her i aften. Dagens ret var lokal oksefilet serveret på lavasten. Det kød kunne tygges med øjen-vipperne og havde en rigtig god smag. Vi valgte en af de vine vi har prøvet før (billedredaktøren fylder mærket ind her: Esposato, reserva 2008 fra Alentejo). Det var dejlig mad og vi gik ret trætte til køjs.

Torsdag den 18. august 2011

Om formiddagen gik vi på det lokale marked for at handle. Sten havde lyst til at lave sin fiskegryde à la Troldand. Vi fandt fisk og grøntsager og fik os en kop kaffe. Sten og jeg gik tilbage på båden og Buller og Kirsten kiggede lidt på byen. Senere på dagen da Sten var færdig med at ordne billeder, gik han og jeg ud for at se om vi kunne finde nogle ekstra dieseltanke. Vi vil gerne have plads til lidt ekstra diesel, når vi skal til fastlandet. På vej tilbage blev vi i tvivl om vi havde ris om bord til fisken, så vi gik i supermarkedet for lige at købe ris. Vi kom ud ad supermarkedet med noget der lignede wienerbrød til Bullers fødselsdagsmorgenmad i morgen, sandaler uden noget mellem tærne som Buller har ledt efter i skoforretninger. Så skulle der pakkes gaver ind. Jeg spurgte Buller om han ikke skulle udnytte chancen og benytte den jacusi der er her; men nej, - han havde bare tænkt sig at gå i brusebad..... og det trak ud. Sten sagde så at, nu begyndte han at lave mad, så nu måtte han se at blive vasket. Sten begyndte ikke at lave mad. Da Buller var seks meter fra båden, styrtede vi ned for at finde papir, vi kunne pakke ind i, finde urtekoncentrat vi kunne blande med noget lokal aguardiente, så vi kunne få morgenbitter til morgenmad. Sten nåede lige at begynde på maden og Kirsten og jeg slængte os i cockpittet, med vores bøger, inden Buller kom tilbage.

Fredag den 19. august 2011

Bullers telefon begyndte allerede klokken seks at bimle med sms'er. Vi lod som ingen ting. Buller stod op og gik i byen for drikke sin dobbelte espresso, sin flaske vand og hente morgenbrød. Senere hørte vi nogen

pusle og blev bange for at Buller var kommet tilbage. Det var heldigvis bare Kirsten, der var begyndte at pynte op med dannebrogsgflag. Så blev der dækket bord, fundet gaver og morgen bitter frem, og ventet. Heldigvis kom Buller tilbage med morgenbrød og så lidt overrasket ud over, at der var dækket morgenbord. Han pakkede sine gaver ud og Kirsten inviterede os alle på middag i aften.

Og puh ha, det var altså for tidligt at komme op, for nogle af os. Omvendt betød det at Buller og Kirsten kunne hoppe på en Delfintur med en RIB allerede klokken halv ti. Vi brugte et par timer på skibet, der jo snart igen skal på en længere passage (til Lissabon).

Lørdag den 20. august 2011

Inden vi sejler til fastlandet vil jeg gerne have gjort den illustrerede dagbog klar, så der skal lige laves lidt layout og findes billeder frem. Det begyndte jeg så på i dag.

Der er jo tyreløb, i hvert fald hvert fald mindst et, hver weekend her på øen, og mindst et sted, og så er der til og med også nogle gange tyreløb i løbet af ugen. I dag var der tre tyreløb her i omegnen af Angra. Vi valgte at se tre tyre løbe i Posto Santo og så køre til Sao Mateus for at se tyreløbet der, hvor det foregår i fiskerihavnen. Det var to meget forskellige oplevelser. I Posto Santo var det en meget lokal fest. Alle kendte hinanden og der var en rigtig hyggelig stemning. Sten og jeg fik talt os ind på en terrasse. Desværre i den forkerte ende af byen, så vi så kun den første tyr i tre minutter. Buller og Kirsten havde fået talt sig ind i en have, hvor der var den helt store servering.

Kirstens og hendes nye veninder i Posto Santo (og mig)

Utroligt søde, hjertelige og gavmilde mennesker, der bare diskede op. Da vi dukkede op, blev vi også hjertelig modtaget, og vist rundt. Rigtig dejligt at møde den venlighed og imødekommethed, og egentlig lidt overvældende. Vi forlod den venlige familie for at tage videre til tyreløbet i havnen som først startede klokken halv ti. Og som nævnt var det en helt andens slags tyreløb: rigtig mange mennesker, kulørte lamper, hornorkester og mange forskellige serveringssteder. Vi fandt et sted hvor vi fik de lokale muslinger (en.: limpets, da: albueskæl?) og pølser (incl. blodpølse). Det var virkelig en folkefest, og tyrene skulle ikke kun løbe i gaderne men også på kajerne, så de faldt i vandt under stor jubel. Jeg må indrømme, at det i modsætning til de to tidligere tyreløb vi har set, var det her lidt for tæt på dyremishandling, til at jeg syntes det var underholdene.

Søndag den 21. august 2011

Der er ca. 15 sømil fra Angra de Heroismo til Praia de Victoria. Vi tog af sted kvart i ti og var fremme kvart i et. Det var en fin tur, det gik for sejl hele vejen. Marinaen her i Praia ligger mellem to dejlige badestrande. Den ene bare 200 meter fra båden, og det er de bedste strande, vi er stødt på her ude på øerne.

Mandag den 22. august 2011

Lige på den anden side af broen ligger der en Nicholson 39: Wendreda. Dem kom vi selvfølgelig i kontakt med. De er nordirer fra Belfast og deres forrige båd var en Nicholson 32'er; ja, så er vi jo næsten i familie. De havde nogle problemer med ratstammen, og spurgte om Sten kunne gennemskue, hvad det kunne være. Det kunne han ikke umiddelbart, men vi kunne dog hjælpe med en forbindelse til Jeremy Lines, som er Nicholson værftets selvudpegede arkivar. Han har hjulpet os mange gange, og vi mødte ham, da vi fejrede Blåmuslings fødselsdag i på værftet i Gosport. Hvis han ikke kan hjælpe dem, så er der ingen der kan. Bekendtskabet med Wendredas besætning var i øvrigt interessant på flere måder: de var to voksne og fire børn om bord (heriblandt en teen-age datter), så man boede tæt, især da båden var mere eller mindre

permanent bolig for familien, der planlægger at blive her vinteren over.

En anden interessant observation var i øvrigt, hvordan modsætningerne i Nordirland (der jo er en del af UK) udspillede sig for vores øjne: Wendreda fører, som sig hør og bør, Red Ensign og portugisisk gæsteflag. En anden (også nordirsk båd) førte derudover også det uofficielle Nordirske flag, der blev afskaffet i 1973. Det bruges dog stadig af unionisterne (protestanterne), hvilket er et stærkt og næsten aggressivt politisk signal; men som vores ven fra Nicholson'en afdæmpet sagde: "der er visse emner vi undgår, når vi taler sammen" (dette sidste afsnit er et referat af Stens pædagogiske kommentarer).

Om aftenen måtte jeg lave mad. Vi havde set et sted, hvor de havde rejer i hvidløg og peberbøffer, så det måtte vi prøve; vi trængte til noget mad der smagte af noget. Det var et dejligt sted, hvor vi nok kommer igen.

Tirsdag den 23. august 2011

Der går en australier hvileløst rundt på broerne. Han er ensomsejler og klar til at sejle nordpå. Han har ligget her på øerne i over et år med motor- og rigproblemer, så han har lidt svært ved at slippe fortøjningerne. Det viser sig at han har danske rødder. Hans forfædre udvandrede fra Søborg til Australien i 1860'erne.

ØV, så skulle Kirsten af sted, hjem og passe det danske hospitalsvæsen. Vi tog en tårevædet afsked og Buller tog med hende i lufthavnen. Sten havde i går konstateret, at der igen var vand under motoren, så det skulle undersøges nærmere. Det viste sig, at det nok er saltvands-kølevands-pumpen, der er utæt. Vi fik fat i et værksted, som ville sende en mekaniker i eftermiddag. Han kom aldrig, dvs. han kom til havnekontoret, men vidste ikke hvilken båd han skulle til, så han kørte igen. Lagde dog besked hos havnefogeden om, at han ville komme igen i morgen klokken halv ti.

Jørgen ankom lidt før tiden, men i øvrigt planmæssigt ved tretiden, og blev straks belært af Buller om, at her tager man det roligt, her er varmt, så det er man nød til. Vi gik ud og så en lille smule på byen og købte

rejer til aftensmad. Nu skal vi lige have ordnet kølevandspumpen og så venter vi eller på en passende lejlighed til at sejle over mod fastlandet. Men foreløbig er Jørgen og Buller taget med bussen til Angra, mens vi venter på mekanikeren, og som vejrudsigterne ser ud lige nu (ingen eller meget lidt vind), kan der godt gå endnu et par dage, inden vi kommer af sted.

Jørgen Holm, planmæssig ankomst

Onsdag 24. august

I dag var Buller og Jørgen i Angra, da Jørgen også skulle se lidt af Terciera inden turen til Portugal. Samtidig var Sten nød til at blive på båden, da mekanikeren og vi gik galt af hinanden i går, men i dag lykkedes det. Efter en kort inspektion valgte han at afmontere saltvands-pumpen til motoren og bringe den med tilbage til Angra til reparation. Han lovede at komme tilbage i morgen lige over frokost, så nu er det bare at håbe.

Torsdag 25. august

Her til morgen foretog vi de store indkøb af proviant, og afventede herefter at høre nyt om vores pumpe skæbne. Lige over middag var mekanikeren så som lovet tilbage med vandpumpen: Simmerringe, lejer impeller og Oringe skiftet. Efter bare en halv time var den monteret og prøvekørt. Tilbage var blot at bløde € 135 til den lokale økonomi. I grunden meget billigt, i betragtning af at det også inkluderede kørsel to (ja faktisk tre) gange til Angra ca. 30 km væk. Om eftermiddagen blev der i pantryet fremstillet diverse halvfabrikata for at lette madlavningen undervejs. Og i morgen er det så af sted mod vest.

Fredag den 26. august 2011

Inden vi tog af sted, havde vi det sædvanlige sweepstake: hvornår er vi fremme? Vi gav alle vores bud. Jørgen: 7 døgn og 16 timer; Sten: 7 døgn og 1 time; Buller: 7 døgn og 10 timer og jeg selv bød ind med 8 døgn og 5 timer. Vi kom af sted ved titiden, og det gik ud over bakkerne, fin vind agten for tværs og styrbord halse. Meget hurtig (>7 knob) og urolig sejlads, der blev ikke spist andet end kiks, myslibarer og frugt. Det var så urolig sejlads, at vi tog det første reb, for at det var gjort inden det blev mørkt.

Sten var ikke så lidt stolt over at det lykkedes at fangeen fisk

Lørdag den 27. august 2011

Sejladsen var stadig urolig. Det lykkedes alligevel at fange en lille tun (bonito). Vi havde fisk på krogen to gange, men fiskene hoppede af, inden Jørgen og jeg fik fat i dem. Men så kom Buller til og så lykkedes det at få den næste landet. Der røg to fisk mere ind i cockpittet, så en udbytterig dag. Vores udsejlede døgnsejlads var 135 sømil. Jørgen og jeg var lidt utrygge ved situationen, for ifølge Buller så bed fiskene ved solopgang og solnedgang, så det var på vores vagt. Jørgen havde vagt mellem klokken tre og seks og bagvagt fra seks til ni. Min vagt var mellem seks og ni og havde bagvagt når Buller kom op klokken ni. Sten havde de værste vagter: vagt mellem tolv og tre med bagvagt klokken tre til seks.

Søndag den 28. august 2011

Så er vi ved at finde vores søben. Dagens højdepunkt var da Buller serverede

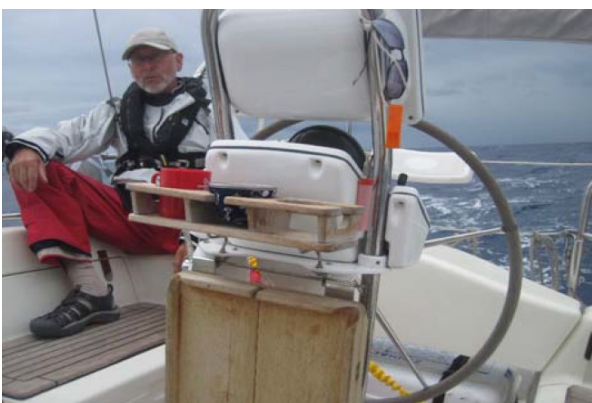
fiskefrikadeller af de selvfangede fisk. Den udsejlede døgnsejlad var 139 sømil, så det går fint fremad mod målet.

Kokken i pantryet

Mandag den 29. august 2011

Puuh ha! Det er lidt hæsblæsende. To døgn har vi sejlet over 130 sømil i døgnet, og så går det stærkt, man er li'sm 'på' hele tiden. Der bliver der også regnet på vores sweepstake hele tiden. Mit bud var jo det langsomste, så jeg bliver nok ikke vinderen, der får lov at give øl, når vi lander. Vi har så fin vind og god fremdrift, så vi har været nød til at lade maskinen gå i tomgang for at lade batterierne op. I dag blev det så til 138 sømil (og faktisk er det blevet klart at loggen viser ca. 10 % for lidt så reelt taler vi om døgnsdistancer på omkring 150 nm).

Selv om det var hæsblæsende var det rimeligt afslappet

Tirsdag den 30. august 2011

Dagens gang: regn - regn -> opklaring og vindspring fra WSW til WNW. Vi bommede og kom for første gang på turen over på bagbord halse. Solen kom frem og det var helt afslap-

pende, ikke så hektisk som de foregående døgn. Det blev 'bare' til 114 sømil i det forløbne døgn.

Onsdag den 31. august 2011

Endnu en dag med fiskelykke og fiskefrikadeller, der er ikke noget som at få rakt en frisklavet fiskefrikadelle af friskfanget fisk op i cockpittet. Det er mærkeligt! to gange før og nu i dag er det blevet møgvejrens Sten og Buller var på vagt sammen. I dag var det et mindre lavtryk, der skulle passere og det gjorde det! Det kom med luft og langsomt tiltog vinden fra 9-12 m/s til et par timer med regulært kulingsstyrke (14-15 m/s med enkelte vindstød op til 17 m/s) så vi tog det andet reb (for første gang nogen sinde i Troland). Det var nu egentlig ganske fredeligt og efter et par timer rummede vinden og aftog lidt igen. Dagen sluttede med at tage storsejlet helt ned for lettere (og sikrere) at kunne holde den platte kurs direkte mod målet. Så faldt der lidt ro over skibet, men vi gik da vores fire en halv knob alligevel. På Bullers vagt om aftenen var vinden faldet så meget, at vi gik under tre knob, så vi startede maskinen. I dag opfandt vi et nyt spil: 'Sorteper' med livliner: Når man er tre (eller flere) i cockpittet, så er der mange kroge fra livlinerne. Spillerne sætter dem fast (på båden eller i hinanden) og den der falder i vandet er sorteper, spændende spil i blæsevejrs!

Solopgang til søs er altid facinerende

Torsdag den 1. september 2011

Da jeg kom op til min morgenvagt, var stemningen lidt løssluppen: nu kendte vi ankomsttidspunktet. Maskinen gik stadigvæk, så vi havde helt kontrol over situationen.

Farten kunne vi selv bestemme, for vejrudsigten lovede meget lidt vind fra vest. Vi ville lande ved titiden, så de store fadøl var inden for en overskuelig rækkevidde. Vi lå ved ankomst pontonen klokken kvart over ti og fik hurtigt anvist en plads, altså så hurtigt som det kan gå i Portugal, når fire myndigheder skal involveres. Her ordnede havnekontoret det hele, og det er en stor lettelse, men det tar alligevel sin tid. Men så var vi også klar til vores fadøl. Vinderen af sweepstakeet skulle give, så det blev Sten der var tættest på de seks døgn det tog. Jeg blev jo tidlig klar over, at jeg var helt ude af spillet, med de hastigheder vi havde sejlet med de første døgn. Efter øl og frokostpizza på havnen en velfortjent lang 'morfar'. Om aftenen ud og se på Cascais og et rigtigt godt og velfortjent måltid.... Men, hvorfor er det altid mig der skal lave mad i disse situationer?

Lisboa! here we come

Fredag den 2. september 2011

Dagen derpå. Nu skal der gøres klart skib og vi skal finde ind i en normal levevis. Jeg flåede sengetøjet af og samlede vasketøj sammen og Buller hjalp mig med at bære sækkene med vasketøj op til vaskeriet, og jeg købte vaske-mønter til fire maskiner med det samme. Ja, og så gik den formiddag. Buller og Jørgen vaskede dæk, for der var en helt del saltvand der skulle spules væk, nogle steder sad det nærmest i skorper. Det er meget lang tid siden dækket har været så flot. Efter sådan en tur ligger tingene ikke i skabene, som man huskede det, så der gik noget tid med at rydde op, så det var et rimeligt velorganiseret skib, der lå på pladsen, da vi gik op for sat spise og atter en gang var det mig der måtte stå for tur med madlavningen.

Lørdag den 3. september 2011

Lazy formiddag og afsejling mod Lissabon med afgang kl. 13.30 (så sent fordi vi skulle vente på at tidevandet vendte). Meget fin sejlad (bare 12 sm) i solskin og mellemluft, hvor Lissabon præsenterede sig fra sin smukkeste side. Efter at have kigget på Marina Alcantara (der var rodet og snavset og med megen larm) besluttede vi os til at fortsætte til Marina Expo (Marina Parque das Nações), nord for Lissabon. Hollandske sejlere (Riens og Ineke), som vi mødte første gang på Santa Maria og senere i Praia), havde anbefalet stedet som var billigt og virkelig veludstyret. Og bare 15 minutter fra centrum med bus hver 20'ende minut. Nu bliver vi nok her en uges tid og der er meget 'kontorarbejde' at samle op på.

Sten har fået kontakt med en af sine portugisiske venner, Diogo, fra dengang han arbejdede med et Erasmusprojekt. Diogo kom ned i havnen og så vores skib, og inviterede på middag på en restaurant her lige for enden af broen. Han meddelte, at han ville prøve at samle andre kollegaer fra projektet på mandag. Det lyder hyggeligt. Nu må vi se om det lykkedes

Søndag 4. september 2011

Både mænd og kvinder synger fado, det er fantastiskstemningsfuldt

Bytur: Frokost i Alfamaen, hvor vi var så heldige at falde ind et sted, hvor de var fado; to musikere på guitar og fire der skiftedes til at synge, og de kunne synge! Der var en meget fin stemning, vi var helt kede af det, da vi var færdige med at spise og skulle gå. Derefter tog vi på en sightseeing tur med bus. Vi

stod af bussen i Belém (udtales Blem) og så lidt på den bydel inden vi tog en bus hjem til MarinaExpo.

Mandag den 5. september 2011

Dagens projekt: der skulle stemmes til folketingsvalget den 15. september. Vi tog bussen ind til markedet og gik op gennem Bairro Alto til den danske ambassade. Det var en pæn tur, og det var mest op ad bakke. Vi fik brevstemt, og nu har vi gjort vores bedste for at få et regeringsskift. Sten og jeg bevægede os tilbage mod båden bagefter, og Buller og Jørgen blev i byen. Sten og jeg er inviteret til middag med vennerne fra Erasmusprojektet, så vi ville hjem og sove lidt inden da.

Tirsdag den 6. september 2011

Den marina vi ligger i, er en del af verdensudstillingsområdet for udstillingen i Lissabon i 1998. Sten og jeg havde ikke rigtig fået set på det, så det skulle være i dag. Der er selvfølgelig bygget en del i området, og det var ret spændende at se på. Især de springvand og "vandkunster" der er i området, var sjove at se på. Selvfølgelig havde området også fået en ny banegård og busterminal, som var utrolig flot. I området er der også et Oceanium (angiveligt verdens næststørste). Det var meget flot og imponerende, hvordan de forskellige habitats blev præsenteret, alt fra pingviner og havoddere til hajer, mantareys og en klumpfisk. Virkelig et besøg værd.

Korkeg der er blevet skrællet for nylig

Onsdag den 7. september 2011

Biltur til Castello de Almourol, Evora og Reguengos de Monsaraz. Castello de Almourol

er en borg bygget af tempelridderne i 1177, og står på en klippe midt i Tejo. Det er ret imponerende. Evora er en by, hvor først romerne, senere araberne og nu de kristne har sat deres spor.

Borg lidt uden for lands lov og ret, midt i en flod, her var ingen turister

Lidt af en turistfælde, men absolut et besøg værd. Fem kilometer syd for Reguengos de Monsaraz ligger vingården Esporão. Vi har været meget begejstret for vine derfra, så vi kørte med for at se på stedet. Desværre kunne vi ikke se produktionen, da de lukkede for rundvisninger kl. 17, men vi smagte på vinen, - flere slags. Vi kørte derfra med ni flasker. I alt en dags biltur på omkring 500 kilometer, så vi var godt trætte da vi kom tilbage til båden. Sten lavede en gang spagetti, til hvilken vi nød en flaske fra Esporão.

Torsdag den 8. september 2011

Det blev en lidt doven formiddag. Jørgen skulle af sted først på eftermiddagen og vi havde besluttet os for at sejle til Cascais, når tidevandet havde vendt, og så først sejle videre sydpå i morgen. Turen til Sines, er lang, så dette er godt at få en tidlig start. Sten og Buller handlede, jeg gik op og afregnede med havnen og vi fik frokost. Vi tog en tårevædet afsked med Jørgen ved totiden ved en taxa og klokken halv tre sejlede vi til Cascais. Det tog to og en halv time for motor. Det var dejligt at komme ud på floden for det var varmt på land, meget varmt. Til middag lavede Buller hakkebøffer med løg, dejligt!

Det var helt vemodigt at sejle fra Lissabon, en megetspændende by, vi blev slet ikke færdige

Fredag den 9. september 2011

Afgang Cascais tyve minutter over syv. Vejrudsigten havde ikke lovet meget vind, og der var heller ikke noget, så vi startede maskinen og satte kursen sydpå mod Sines. En time ude lukkede tågen omkring os, og vi blev glade for, at vi havde fået repareret radaren i Horta. Ja, vi var glade for radaren, Sea-me'en (den aktive radar reflektor) og AIS'en. Efter en times tid så det ud som om at tågen lettede, - det gjorde den ikke! Det blev til en hel dag, hvor vi ikke kunne se mere end 50 til 100 meter frem for os. Det var lidt anstrengende. Tjekke Sea-me'en, radaren (hvor vi hele tiden skulle holde styr på pejlinger til andre skibe) og AIS'en og stirre ind i tågen, det var fast arbejde. For vi så ikke andet end en grå mur omkring os. Da vi nærmede os Sines var det lidt svært at få kending af havnen, men vi kunne skelne stranden ved siden af havnen. Da vi kom nærmere kunne vi glimtvis se havnefyrene. Heldigvis blæste det ikke meget, så vi kunne tage det stille og roligt. Vi var i Sines klokken halv fem. Det blev så besluttet, at jeg skulle lave mad. Vi gik op i byen for at se på mulighederne. Sten så en frisør, så han besluttede sig til at blive klippet; imens tog Buller og jeg os en G & T på sportsbaren; der blev ikke sparet på G'et i den, der var næsten ikke plads til T'et. Vi fandt en restaurant, som så hyggelig ud. Det kød og fisk de serverede lå i en montre, så man kunne se hvad man fik. Vi blev fristet af nogle spyd med kød, og de var rigtig gode og der var kød nok. Hertil en flaske 'tinto' (som Sten ikke var ganske tilfreds med). Til kaffen en portugisisk konjak af en ganske anseelig størrelse. Jo vi var i rigtig godt humør da vi gik på køjen.

Lørdag den 10. september 2011

Morgenstunden bar præg af aftenens udfoldelser. Så det var en stille morgen. Vi havde besluttet os til at ligge over her. Sines er en lille by, der ligger uden for turisternes rute, den står ikke i vores guide, kun i vores pilot. Der sker ikke meget her, og det synes jeg er rart efter en uge i Lissabon. Ind til videre planlægges med meget tidlig afgang i morgen: destination Lagos, hvor vi så er på Algarvekysten

Søndag den 11. september 2011

Det var en lang tur vi havde foran os, 77 nm, så vi skulle tidligt op. Og vi var tidligt oppe og kom af sted klokken fem, inden solen stod op. Vi havde snakket om, at vi orkede ikke mere tåge; vi bliver så trætte i hovedet af at kigge ud i den hvide mur og prøve at se, hvad der sker. Da det blev lyst var det alligevel tåget! Heldigvis ikke helt så tæt som forleden dag, og den brændte også af ud på eftermiddagen, så det blev aldrig så slemt som i fredags. Der var endda overskud til at fiske..... dvs. linen slæbte efter båden og vi fik da også noget på krogen: en fugl. Jeg så ikke efter, jeg gik ned i ruffet og lod Sten og Buller se nærmere på sagen. Det eneste jeg så var en fugl, der blev slæbt efter båden og kæmpede for ikke at blive trukket med under vandet (her vil blive fyldt tekst ind af en af dem, der hjalp den ulykkelige fugl ud af dens fortrædeligheder): "Efter at have taget farten af båden, blev den dumme fugl, der ikke havde kunnet kende forskel på en fisk og et stykke plastik med kroge, langsomt halet ind. Det var en ordentlig krabat, der blandt ornitopater ville blive betegnet som en juvenil sule (med en brunlig spættet fjerdrag), med et vingefang på mere end 1½ meter som den fortvivlet baskede med (der var altså tale om en bumset dum teenager med for store fødder). Med vores ankerhandsker på fik Buller godt fat om den relativt lange hals, og ved at holde den fri af båden (under søgelænderhøjde) kunne vingebaskeriet begrænses, så det, uden at skade fuglen, lykkedes ham at fjerne krogen fra næbbet. Herefter søsattes tossen, der efter få forvirrede vingeslag lettede, og forlod os som om intet var hændt". Jeg blev kaldt op, da fuglen hurtigt fløj væk fra Troldand efter sine

traumatiske oplevelser.

Så tog vi fiskelinen ind. Vi så i øvrigt delfiner to gange undervejs. En af gangene legede de foran skibet, det er altså hyggeligt. Vi rundede 11.000 m nm i Troldand, da vi rundede Cabo Vicente. Vinden var kommet lidt før da, og vi havde sat sejlene. Det blæste efterhånden op, så vi havde mellem 10 til 12 m/s da vi sejlede ind til Lagos ved sekstiden.

Azuelos (blå 'billed-fliser') er en dominerende del af udsmykningen idenne del af verden, her i en kludeforretning

I Lagos er der turister, mange! Vi fandt et sted, hvor de serverede burgere, rigtige burgere, og fik dertil en vin fra den berømte producent Jørgensen. Her vil vinskribenten fylde relevante oplysninger ind: ”En kendt dansk vinmager, der har slået sig ned i Portugal, og der introduceret Syrah druen, der ellers ikke blev brugt lokalt. Vinen rates for 2004 årgangen af Parker med 88. En udmærket kraftig vin, der dog måtte betales med €28.”

Mandag den 12. september 2011

Vi tog os en overliggerdag. Ind til Lagos by, ikke fordi, der er særlig langt, men det er en spadseretur fra et hvidt, moderne byggeri omkring marinaen, til den en by med mure omkring sig og hyggelige bygninger. Det er ligesom at være i en engelsk koloni. Der er der rigtig mange englændere, selv de ansatte i barer og butikker er englændere. Vi havde en stille og rolig dag, hvor jeg fik vasket tøj, Buller fik vasket dæk og Sten kom på omgangshøjde med sit kontorarbejde.

Tirsdag den 13. september 2011

Det var ikke et stort projekt vi havde i dag, vi

skulle til en ankerplads ved Alvor to-tre sømil væk. Vi skulle ind til ankerpladsen på stigende vand, men heldigvis passede det med, at vi skulle af sted fra Lagos klokken halv ti. Alvor ligger bag nogle sandbarrer, og floden slynger sig mellem dem og de lavvandede områder ind i landet. Her er der ankermuligheder, hvor man ligger rigtig godt i læ.

Sten og jeg fik tre rejer til deling, da vi var inde og spise i Alvor

Vi kom til Alvor ti minutter i elleve og ’kastede’ anker. Under denne manøvre forvred Sten foden. Da vi havde sat gummibåden i vandet, satte han sig på badeplatformen med foden i vand, og jeg fandt en forbindelse frem. Da det var overstået, var vi klar til at sejle i land og få vores velfortjente øl. Tilbage på båden badede vi og slappede af, indtil jeg skulle lave mad. Der var mange steder at vælge imellem, men vi valgte et sted, hvor vi kunne se grillen og kokken der grillede. Sten og jeg delte tre rejer, og det var en for meget og Buller fik revelsben.

Onsdag den 14. september 2011

Åh, det er altså hyggeligt at sidde her og skrive dagbog, mens vi ligger for anker og se solen gå ned. Sten og Buller pusler i pantryet med bøfferne. Vi har ligget over i dag og gør det nok også i morgen. Her er vi lidt uden for Algarve turismens motorvej; men ikke langt, for når vi sejler ind til Alvor, så er de der, turisterne. Der er mange englændere lige som i Lagos. Det vistes sig i øvrigt, at ankeret ikke holdt: vi nærmede os mistænkeligt en anden båd. Så vi brugte en del af formiddagen til at ankre om et par gange. Til sidst var vi tilfredse. Årh! hvor er jeg træt af indhalerline; men efter erfaringen med, at ankeret fik fat i en kæde sidste år på en

ankerplads, tør vi ikke lade være. Vi pustede kajakkerne op, og fik os en fin tur alle sammen. Da jeg skulle finde mine solbriller, kunne jeg ikke finde dem, de lå i den taske jeg havde med på restaurant..... og ikke havde fået med tilbage. Jeg tog en kajak, og daffede ind til byen, gik op til restauranten... og fik min taske, som foruden solbriller også indeholdt min tegnebog. Pyh ha! Om eftermiddagen gik vi en tur i klitterne. Der er lagt en gangbro ud over et stort klit-område. Jeg tror det er for at beskytte klitterne og styre adgangen til den dejlige strand der er her. Sten forsøgte helteagtigt at følge med under turen (med stok), men foden har det ikke for godt. Vejret indgød også til badning af flere omgange.

Torsdag den 15. september 2011

Vi fik en tidlig start! Det var blæst op i løbet af natten, og ankeret holdt ikke, urgh!! Så klokken seks var vi oppe og ankre om. Denne gang satte vi indhalerlinen i en bøje, det er lidt lettere at have med at gøre (men kan give andre problemer i vindstille når båden 'driver rundt' for kæden). Vi fik os en kop kaffe eller te inden vi var tilbage på puden. Ellers var der også dømt overliggerdag i dag.

Fredag den 16. september 2011

Selv om vi sejlede fra Alvor, da vandet var vendt, så ramte kølen et par gange, da vi sejlede ud lige efter lavvande; men denne gang havde vi heller ikke løftet den og da den bare 'drejer agterud' giver det ingen problemer. Vi skulle kun 18 sømil, og der var næsten ingen vind, så vi sejlede for motor. Vi ville til Albufeira, for at se hvad prisen er, om det er der, vi skal have båden liggende, i de to uger vi er hjemme. Vi var i Albufeira ved tretiden. Her ser ikke særlig spændende ud.

En marina omgivet af ferielejligheder, et godt stykke væk fra den oprindelige by (som i øvrigt heller ikke er særlig interessant). Ikke et sted man umiddelbart har lyst til at blive længe. Sten skal tale med sin mobiltelefon-leverandør, det ser ikke ud til at han har fået mega-bite tid for sine penge. Sten og jeg tog cyklerne og kørte op til et indkøbscenter, hvor der skulle være en Vodafon forretning. Vi fandt den og benyttede muligheden for at gøre

nogle indkøb. Indkøbscenteret lå langt væk, i kuperet terræn, så vi foldede cyklerne sammen og tog en taxa hjem.

Lørdag den 17. september 2011

En meget stille dag, hvor vi besluttede os til at blive liggende. Stens fod gjorde rigtig ondt (meget hævet og med blå tæer, jeg har checket, at det ikke bare er vejstøv), og i øvrigt skulle der redigeres nogle billeder. Buller og jeg gik en tur op i byen, den ligger ca. to km væk, så det er en pæn tur i middagsheden, op og op. Vi spiste frokost inde i byen, og da vi kom tilbage mødtes vi med Sten hos Sharkies, en bar, hvor det ser ud til at alle sejlerne mødes. Stedet ejes af to nordmænd, og er vældig fint, kun drinks og snaks, men det er også det, de fleste englændere har brug, for når de skal se fodbold. Vi blev anbefalet, en restaurant på den anden side af havnen. En traditionel fiskerestaurant, hvor fisken blev solgt pr kilo, og hvor de blev grillet. Stedet blev drevet af en eller anden fiskeklub, men alle var åbenbart velkomne. Vi fik rejer og nogle havsnegle til forret. Havsneglene lignede UFO'er, men ifølge Buller og Sten var de ok. Vi delte en fisk der vejede 1,2 kilo, og vi fik også at vide hvad den hed, men det har vi lykkelig glemt. Den smagte godt, og der var rigelig med mad til os. Vi fik kaffe og aguadiante, og for at være sikker på, at vores lever fik noget at arbejde med, så stoppede vi hos nordmændene, og fik en aguadiante mere (hvad vi nok ikke skulle have gjort). Så gik vi også på puden.

Søndag den 18. september 2011

Vi vågnede til et ordentligt blæsevejr. Bruno havde været oppe i løbet af natten og tjekke, at kanoerne lå ordentligt fast på dækket. Det var jo vores plan at lægge os ud for anker ved Faro, når det var højvande. Da vi havde tjekket vejrudsigten, besluttede vi os til at se tiden an, det var først højvande ved femtiden. Imens brugte Buller og Sten tiden til at tætnes hullet, hvor den nye GPS antenne er sat i. Det viste sig under turen fra Azorerne, at der kom vand på kortbordet, og det kunne kun komme ind den vej. Og ganske rigtigt, der var klare spor af vand, kunne vi se da det hele var skilt ad.

Mandag den 19. september 2011

Lego-husene der omgiver marinaen i Albufeira

Ja, det blev til en afslapningsdag i går, og selv om vinden løjede i løbet af dagen, så kom den igen i løbet af natten, men ikke helt så kraftigt som i går nat. Først afsejling fra Albufeira klokken to, da vi af hensyn til strømmen i indsejlingen, først skulle være ved indsejlingen til Ria Formosa ved det sidste stigende højvande. Det kom til at passe fint. Der var en overgang lidt vind, men det blev ikke rigtig til noget, så det blev til fire timers motorsejlsads. Vi ankrede op ud for Ilha de Culatra og der fik ankeret fat første gang. Der blev sat en bøjle i indhalerlinen. Dette fik vi senere en opad vendt tommelfinger for, af en af fiskerne. De lå nemlig og lagde net ud mellem de opankrede både, og så var det selvfølgelig rart for dem (og os!), at de ved hvor ankeret lå. Buller tog en tur i land, vi badede og spiste senere middag ombord.

Tirsdag den 20. september 2011

Om formiddagen tog vi alle en tur i land på Ilha de Culatra. Da vi kom ind til øen, så vi at der var en fiskerihavn. Der var travlt. Masser af små joller, nærmest bundgarnsjoller, havde været ude at fiske og var nu ved tømme deres net og bøde dem. Mågerne hang tæt og lavt over havnen. Vi gik en tur ud over klitterne. Også her er der, ligesom vi har set tidligere, lagt træbroer ud over klitterne til stranden. Flot anlæg og så slider badegæsterne nok ikke så meget på de følsomme økosystemer. Vi gik dog noget udenfor brosystemet, for vi ville over og se en lille lavvandet bugt, hvor man kunne se, der lå en del både for anker. Det gjorde der også: det lignede en blanding af Christiania, Thylejren og Christianshavns

Kanal. Nogle både var sejlet højt op ved springtids højvande og var blevet fortøjet godt og grundigt der, ja de stod faktisk tørt. Andre både stod tørt med stævnen og var gjort fast der. På nogle af bådene boede der nogen og andre var bare taget pænt op der. Atter andre havde bygget noget - af noget - der måske en gang havde været skib, og det var pyntet meget fint med skaller.

Omkring fiskernes havn, er der kun liv om formiddagen når de kommer hjem, ellers er her meget stille. Det er der også oppe i byen, men der er nogle restauranter, som vi har set os lune på. Da vi havde gået en tur fik vi os en kop kaffe, vi spurgte om der var croissanter eller sådant noget. Hun svarede, at der ikke var croissanter men noget andet. Så forsvandt hun ud af cafeen? .. og kom tilbage fra bageren med tre stykker blødt brød. Vi valgte dem alle, og nød dem til kaffen.

Om eftermiddagen, gik Buller og jeg en tur. Vi ville have været til Faro, som ligger længst ude mod sydvest på Culatra, men undervejs bestemte vi os om. Der var nemlig ikke stier eller veje vej. Så vi fulgte traktorspor i sandet, og det var meget tungt at gå i. (Det var godt at Sten ikke var gået med, det ville hans ankel ikke have synes om).

Da vi støtte på en samling huse, der lå halvvejs mod Farol, stoppede vi op og så på omgivelserne. Det var et meget dødt sted. Alle husene var tillukkede og der var ingen på gaden.... eller mellem husene. Der er ikke

Culatra: byen i klitterne

asfalteret her på øen; der er lagt nogle store cementfliser ud mellem rækkerne med huse, og det er så dét. Men der er ikke biler her, så det er jo tilstrækkeligt. Nede ved en anlægsbro,

var der et skur med to cafeborde udenfor. Buller så en mand, og spurgte forsigtigt om han kunne købe to øl. Det kunne han godt, og mens vi sad der, kom der flere til. En af dem havde en meget stor snegl med. Den var rigtig stor. Vi så på det, da de tog den ud af sneglehuset (Buller mere interesseret en jeg), og da de skar den i stykker af hapestørrelse, voksede panikken hos mig. De havde også nogle mindre snegle (port: busos/busas). Vi blev budt, og jeg smagte det! Buller spiste det om han var vokset op med det.

Vi gik tilbage og blev hentet af Sten på havnen, og tog senere ind for at spise middag. Menuen blev sortfodssvinekød på grill.

Onsdag den 21. september 2011

Buller og jeg ville gerne til Oliau. Den står så pænt omtalt i en af vores guides. Men det var lettere sagt end gjort. Selv om Buller og jeg har en fortid i store passagertrafikskaber, måtte vi give op, når det drejede sig om at læse køreplanerne for båden der sejler til Farol og Oliau. Vi spurgte også de lokale, hvis engelske er lige så godt som vores portugisiske, så egentlig blev vi ikke klogere af det.

Da der kom en båd og lagde til ved færgelejet ved fiskerihavnen gik vi ombord. Det viste sig at den sejlede til Oliau, med stop undervejs i Farol, inden den sejlede tilbage til Culatra for at fortsætte til Oliau!? Nu havde Sten sat os i land, så vi kunne jo ligeså godt sejle, som at vente på noget vi ikke vidste hvornår kom, så vi gik om bord. Det viste sig at færgen i Farol havde et tre kvarters stop, så vi fik da set byen i dag, hvilket vi ikke gjorde i går. Også her bestod gaderne af sand med en række betonfliser i midten. Husene var lidt pænere her, og der var blomster overalt. Som andre steder på øen, hvide huse med flade tage, man føler sig halvvejs til Afrika. Så gik turen videre og vi kom til Oliau. Havnefronten er præget af to kæmpe markedsbygninger; i den ene er der fiskemarked, i den anden kød samt frugt- og grønt. Fiskemarkedet var lukket for dagen, og desværre var det andet marked også ved at lukke med. Langs havnefronten er der også et flot parkanlæg, med skyggefulde steder. Vi gik lidt rundt i byen, og fandt et sted hvor vi spiste frokost og fik os en øl. Færgen gik

tilbage til Culatra klokken tre, og Sten hentede os ved færgen, og vi kom ud til Troldand, hvor vi tog os et fortjent havbad. Middagen indtog vi om bord

Torsdag den 22. september 2011

Så må vi se det i øjnene: det er i overmorgen vi skal hjem i 14 dage. Der er lige et par praktiske ting, der skal ordnes inden vi rejser. Derfor tog vi af sted tidligt, så vi kunne nå at greje noget op i dag. Der blev lettet anker klokken ni og vi var tilbage i Albufeira klokken kvart over et.

Solnedgang ved Illa Culatra

Turen var for motor, for vinden svigtede os også i dag. Da vi kom i havn gik Sten straks i gang med at skifte olie, Buller med at skylle kanoer af for saltvand og vaske gummibåden, jeg begyndte at vaske. Da klokken var halv fem syns vi, at vi havde gjort et godt stykke arbejde for i dag og vi gik op og fik en øl hos Erik og Lin på 'Sharkies'. Der serverer de også burgere, så det blev vores middagsmad i aften. Selv om Albufeira ikke er den mest charmerende marina, så har den lidt charme ved, at vi nu kender nogle og næsten føler os som stamgæster hos Erik og Lin.

Fredag den 23. september 2011

Ja, dagen stod i oprydningens og rengøringens tegn. Der blev vasket tøj, dæk, gulv og støvsuget. Desuden var der en del kontorarbejde, der skulle overstås. Heldigvis er det let at pakke, så jeg tror vi nu er klar til at tage flyveren hjem i morgen formiddag og bliver (forhåbentlig) hentet af en taxi i morgen tidlig kl. 8.00. Så bliver det spændende, hvordan den oversvømmede kælder har det.

Fra Torrevieja til Barcelona

Søndag den 30. september 2012

I dag kom Buller. Han var landet tidligt i Alicante og tog en taxa direkte hertil, så det var lige inden at han tog os på køjen. Troels ringede og spurgte om vi ikke skulle tage os en gang morgenkaffe sammen oppe i sejlklubben, som sagt så gjort. Vi fik endnu en gang sagt tak for deres milde gaver, og havde en hyggelig formiddag.

Efter kaffe gik vi os en tur langs promenaden i Torrevieja og den er lang. Byen er præget af gæster fra Nordeuropa, der er jævnaldrende med os. Her om formiddagen, møder man dem på vej til stranden med en klapstol og parasol. Vejret er også perfekt, hvis det er det man kan lide. Og det er ikke et sted der er præget af ungdomskulturen.

Det er søndag og vi er i Alicante, så skal man have regionens (Valencia) nationalret: Paella. Vi havde spurgt Troels og Karin, hvor man fik en ordentlig paella. De havde anbefalet et sted på havnen, hvor vi bestilte bord. Det viste sig, at det var en smart disposition. Der var nemlig også Flamencoopvisning, så der var mange gæster. Det var en fornøjelse at se gæsternes begejstrede ansigter, mens de betragtede danseren.

Mandag den 1. oktober 2012

Vi tog fra Torrevieja klokken halv ti. Der var ingen vind, så det gik for maskine nordover. Målet var Alicante. Klokken halv et, var der vind nok til at vi kunne sætte sejl, så vi sejlede de sidste timer til Alicante i en søndenvind på 5 – 7 m/s. Vi tog det med ro da vi landede, gik i land og fik os en øl. Planen var at blive her et par dage og tage i land og se på omgivelserne.

Tirsdag den 2. oktober 2012

Efter morgenmaden gik vi en tur for at se den borg der præger Alicantes skyline. Den ser utrolig imponerende ud, fra havniveau. Heldigvis er det muligt at komme op til den med en elevator (+143m). Den tog vi! Der er en utrolig flot udsigt deroppe fra. Den har gennem hele historien fra romerne over visigoterne, araberne og de kristne haft enorm betydning for at beskytte den bugt, hvori Alicante ligger. En

virkelig god naturhavn for store skibe. Vi havde en dejlig formiddag deroppe på bagefter gik vi ned i byen og fik en bunke montaditos (små sandwich) og noget øl. Sten havde fået noget materiale tilbage om sin bog, så han måtte tilbage på kontoret og gik tilbage til båden. Buller og jeg gik ud for at se på byen og undersøge mulighederne for at leje en bil, så vi kunne komme i land i morgen. Vi ville også gerne have fat på en guide om regionen Valencia, men det er ikke til at finde på engelsk. Håber vi han finde det senere.

Aftensmaden fik vi på en lille restaurant i den gamle bydel, på en gade mellem gamle huse. Gaden skræede nedad og nogle steder var der trin. Meget hyggeligt. Vi fik tapas og dejlig rødvin. Jeg kan altså virkelig godt lide at spise på den måde. Først lidt af det, så lidt af noget andet, og hvad har vi så lyst til osv. osv... dejligt. Vi havde fået stedet anbefalet af en pige på havnekontoret, som var virkelig sød og meget serviceminded.

Onsdag den 3. oktober 2012

Vi lejede en bil som vi kunne hente og aflevere på et hotel lige ved havnen. Målet var en vingård lige nord for Benidorm: Enrique Mendoza, som Troels og Karin havde anbefalet. Vi kørte af de grønne veje på Michelin kortet (de grønne veje er veje der er naturskønne ifølge signaturforklaringen). Først nordpå langs kysten. Meget af det der var smukt, da kortet blev udgivet, er nu blevet bebygget, og da vi fik øje på Benidorm, tog det helt pusten fra os: et kæmpe område med bygninger i op til 20 til 30 etager, det var helt vildt, helt futuristisk. Men lige så snart vi kom ind i landet var vi i Spanien igen. Vi fandt vingården og der var heldigvis en omvisning på engelsk en halv time efter vi kom. Det er en vingård, der drives af Enriques børn, nevøer og niecer og deres familie. Der er cirka 20, der arbejder på gården og en anden vingård de har, der ligger i nærheden. De producerer kun vin af druer fra deres egne marker og har en begrænset produktion. For fem år siden gik salget fifty-fifty procent til hjemmemarkedet og eksport. I dag går kun 30 procent til hjemmemarkedet. Vi deltog også i en vinsmagning. Der blev serveret seks vine og vi blev nød til at købe et udvalg, så oplevelsen kan holde lidt længere.

De vingårde vi har besøgt, har altid haft velplejede omgivelser, dejlige blomster, planter og træer. Dette bidrager også til oplevelsen. I nærheden af vingården var der en restaurant der serverede lokal (tung), reel bondekost. Der spiste vi og slappede lidt af.

På vejen tilbage til Alicante ville vi op i bjergene og se nogle drypstenshuler, vi havde læst om. Vi valgte en vej over bjergene der var grøn på Michelinkortet. Det gik også fint, vi kom op i bjergene og der var utroligt flot. Når man sejler langs denne kyst er det rart at komme ud i områder, hvor der ikke er så mange menne-

Vinsmagning hos Enrique Mendoza, hvor Buller forklarer Sten vinproduktionens mysterier

sker. Men så pludseligt stødte vi på et vejarbejdersjak.

De meddelte at det var hertil og ikke længere, for vejen var væk! Den var forsvundet i sidste uges regnskyl, og nu var de ved at udbedre den. Det var ikke et argument, der kunne siges noget imod, så vi kørte tilbage og fandt kystvejen et stykke, før vi kørte ind i landet; kun for at finde at hulerne var lukket fem minutter før vi kom. Vi tog det med oprejst pande, da formålet med vores tur primært var at drikke og købe vin og se på baglandet. Vi kørte tilbage til Alicante og standsede hos Lidl og gjorde nogle alvorlige indkøb, inden vi afleverede bilen.

Sten serverede spaghetti bolognese til middag, hertil en flaske rødvin. Det blev ikke en sen aften, vi havde fået noget på opleveren.

Torsdag den 4. oktober 2012

Vi tog fra Alicante klokken halv ni. Målet var Calpe, hvor Troels havde sagt at vi skulle tage ind og spise store rejer på restauranten ved

havnen. Vi startede uden vind, men viste godt, at den ville tage til og gå i nordøst. Vi satsede på, at vi ville kunne holde op, men vi blev skuffede. Vi fik aldrig mere end 8 m/s, og den var lige i snotten, så det gik for maskine, og lidt senere for storsejlet også, mod Calpe. Vi var fremme klokken halv fire og efter at have tjekket ind, sat strøm på båden, rejst kalechen, sat solsejlet(!) satte vi op og fik en kop kaffe i sejklubben. Her er dejligt. Jo, her er hoteller og mange sejlbåde, men her er en dejlig tilbagelænet stemning. Havnen ligger under en klippe som Sten har døbt Mini-Gibraltar, hvilket giver stedet lidt karakter. Sten har fået noget materiale fra Henrik som han skriver sin bog sammen med. Så han har noget der skal læses igennem. Så der er dømt kontordag i morgen. Vi så at "Distant Shores", en Southerly 49 ligger her. Paul og Sheryl, der sejler den er fra Canada; De sejler rundt og laver fjernsynsprogrammer om deres oplevelser. Vi så dem, da vi var til Southerly Regatta i 2010, men har aldrig snakket med dem eller set deres programmer. Det har vi nu! Vi mødte dem på broen, og kom i snak med dem. De har nu gjort hele Middelhavet og er på vej til Caribien. De gav os en DVD med deres udsendelser om de Frisiske øer. Danmarks øer (Ærø), deres tur til København og den svenske østkyst. Vi så de tre første udsendelser inden vi spiste og vil se den sidste om Sverige i morgen. Jeg synes det var gode og informative udsendelser (som vist i øvrigt nu på 7. sæson vises på en satellitkanal, der angiveligt hedder "Travel Channel").

Da vi havde spist, sad vi med hver vores tablet og hyggede os. Ved elleve-tiden meddelte jeg, at nu måtte jeg i seng, for der var ikke mere strøm på mig. Det udløste en del latter.

Fredag den 5. oktober 2012

En dag på kontoret. Sten læste, jeg skrev dagbog og Buller fik så tid til at se sig omkring. Om aftenen, gjorde vi som Troels havde sagt: spiste rejer på restauranten på havnen.

Lørdag den 6. oktober 2012

I Calpe fanges der mange fisk, og det er klart at turisterne valfarter hertil for at spise mariscos (skaldyr). Det er et stort udvalg af mariscos som fremvises ved restauranterne langs kajen. Hertil

kommer, at der også er nogle romerske ruiner (men dem er der mange af rundt omkring) og tilsammen bliver stedet bestemt et besøg værd, ja faktisk et af de bedste steder vi har været på spanskekysten siden Gibraltar. Vi tog fra Calpe klokken halv ti. Der var ingen vind, så vi fik en dag for maskine og var i Denia klokken halv to. Denia er en fiske, færge og kommerciel havn; stedet er blevet invaderet af alle lige fra grækerne til turisterne. Vi vil hellere bruge tiden i Valencia, så vi besluttede os for at tage videre til Valencia allerede i morgen.

Costa Azahar

Søndag den 7. oktober 2012

På vej ud fra pladsen i Denia havde vi en mindre konflikt med de faste fortøjningslinjer, der er så almindelige hernede. De er forbundet til store betonklodser i havnen og fanges fra kajen, hvor de er fastgjorte med en indhælerline. Det var som om linen, efter vi havde ladet den gå og bakkede ud ligesom rovsede lidt på roret eller måske kølen. Senere var det som om roret vibrerede lidt og ville ikke rigtig lyde rattet som normalt, så vi blev lidt urolige. Sten satte maskinen i bak og langsomt frem og så gik det godt igen.

Vi kom af sted klokken halv ni og foran os lå endnu en dag med vinden skiftende under to, så maskinen fik lov at arbejde. Var i Valencia klokken fem og sejlede ind i Americas Cup Marinaen. Da vi kom ind reagerede maskinen igen mærkeligt på at blive sat i baggear, så Sten blev lidt urolig, og fandt badebukserne, dykkerbrillerne og svømmefødderne frem og dykkede ned for at se på skruen..... og kom op med en fuglerede af tovværk, som vores rope-cutter havde skåret over. Sikkert noget af det tovværk der var blevet brugt til fortøjninger i Denia. Om det var det vi selv havde ligget i, eller hvis det

har været vides ikke, men ud over noget 16 mm treslået tovværk var der også noget tyndere synkeline, da der var bly i det! Ups! Vi er næppe populære i Denia men meget taknemmelige og imponerede over rope-cutteren.

Havneområdet i Valencia bærer tydelig præg af, at der har været afholdt Americas Cup her to gange, i 2007 og i 2010. Det betyder at mange af de haller, der blev brugt til vedligeholdelse og klargøring af bådene står her endnu, men er tomme. Havneområdet er virkelig udbygget, men det er en lidt stille form for liv, der er her. Der er masser der går ture, løber, cykler, løber på rulleskøjter og bruger de legepladser der er. Legepladser både for børn og voksne med udendørs træningsredskaber. Vi syntes gadeforløbet i området var lidt rodet, indtil det gik op for os, at der i området indgår dele en Formel 1 bane! Altså her i havneområdet og den nærmeste bydel køres der en gang om året Formel 1 løb. Så lukker man en bro over havnen, flytter en masse blomsterkasser og flytbare pæle og fyrer den af. Derefter reetablerer man det gadeforløb, der fungerer resten af året. De arealer, der så ikke indgår i gadearealet bruges så til at løbe på rulleskøjter på og de unge øver sig på deres skateboards. Ja, og det ser ud til at virke! Nu hvor det ikke ser ud til at der skal sejles Americas Cup her mere, er marinaen blevet omdøbt til Marina Real Juan Carlos I.

En beluga! Det er et stort akvarium når der kan være flere belugaer. Oceaniet i Valencia

Mandag den 8. oktober 2012

Vi er lidt plaget af at vi ikke har ordentlige guides over denne region, men jeg har fået fat i en guide om byen Valencia. Og planen for dagens ekskursion til byen var: markedet, silkebørsen og katedralen. Det var en rask

spadseretur ind til byen, det tog mellem fem kvarter og halvanden time, så var vi også klar til et pitstop.

Vi gik straks på markedet. Det var rigtig stort, med et pragtfuldt udvalg. Man kan godt mærke at Valencia ligger midt i Spaniens køkkenhave, hvor de nogle steder har mulighed for at tage op til tre eller fire afgrøder om året. Vi fik meget god tid til at gå med at se på sagerne og købe det allermost nødvendige. Silke var en stor artikel for området i middelalderen og før, idet man opdrættede silkeorme i området.

Silkebørsen var også imponerende, men jeg manglede lidt forklaring på, hvad det var der skete med silken her og hvordan produktionen egentlig var organiseret. Har disse bygninger været en slags auktionshaller eller hvad? Vi gjorde katedralen grundigt idet vi fik en elektronisk guide. Det er nok lidt overdrevet for sådan nogle hedninger som os (et relikvie i form af en mumificeret arm fra en helgen er lige i overkanten for mig), men som bygningsværk er katedralen imponerende og flot. Efter sådan en gang kultur, var vi ikke sindet at gå tilbage, så vi tog en taxa. Vi havde på turistkontoret fået en brochure om et Oceanium i nærheden af havnen. Der skulle være hvaler og meget andet, så det måtte vi se. Taxaen satte os af ved Oceanium og straks ved ankomsten fandt vi ud af, at der om en time var optræden i delfinriet. Vi gik rundt i det meget store anlæg og fik set fisk – masser af fisk, fugle, hajer, sæler, søløver og belugaer (ja i en sø med ænder var der endda en troldand, der er en eksotisk fugl på disse kanter)! Buller blev helt blød om hjertet over belugaerne. De var flotte og store. Jeg tror de træner dem. Det er de vist nød til for at kunne komme tæt på dem og undersøge dem for at sikre, at de har det godt. Da tiden oprandt for delfinshowet sad vi på vores pladser. Otte-ti delfiner optrådte med deres trænere, det var sjovt at se, hvad de kan lære. Og de ser ud til at have det sjovt, både delfinerne og trænere. Ti delfiner 5-6 meter oppe i luften samtidig, det er imponerende. Dog stadig ærgerligt vi ikke har set nogen til havs de sidste par dage. På det tidspunkt var de tre unge mennesker også trætte og heldigvis stod der en taxa udenfor som bragte os tilbage til marinaen.

Tirsdag den 9. oktober 2012

Det er regional festdag i dag i Valencia. Hvad det betyder ved vi ikke, men det er noget med nogle optog, der starter på en plads bag ved Katedralen ved tolvtiden. Vi benyttede offentlig transport ind til centrum og fandt snart ud af, hvor det skete. Gaderne var afspærret i det meste af den gamle bydel og det var klart hvor optoget ville komme. Det var en spøjs oplevelse. Først kom der en gruppe, der opfordrede Valencia til at blive en del af det Catalanske fællesskab. Så kom der grupper af pænt klædte damer og herrer fra dele af den regionale del af forvaltninger. De valgte til Cortes, politiet, domstolene og meget mere jeg ikke kunne gennemskue.

Indimellem disse kom der orkestre, damer udklædte i de regionale dragter. Til sidst kom flere grupper der agiterede for forskellige ting. Hvad jernbanearbejderne ville fandt Buller og jeg aldrig ud af, men der var en gruppe der agiterede for at Valencia var spansk ikke Catalansk -og så videre og så videre -fulgte grupperne. Alt foregik i en fredelig og kammeratlig atmosfære, men det var svært at overse de ret store mængder af nationalt politi, der var kommet til byen og faldt ind i optoget mellem de forskellige grupper, og som sørgede for at demonstrationen gik fredeligt frem gennem gaderne, bestemt, men på den gode måde.

Vi er valencianere & spaniere, men ikke catalanere

Onsdag den 10. oktober 2012

Afgang Valencia og ankomst Castellón. Ja, og endnu igen-igen ingen vind fra forskellige retninger.

Så motoren fik lov at arbejde. Da vi kom frem kunne vi ikke finde en velkomstkaj i

havnen, så vi sejlede lidt rundt og så på forholdene, indtil en venlig marinero råbte os an, og anviste en plads. Han havde overvurderet os en smule, idet vi ikke få agterfortøjningen ordentlig op. Vi blev så flyttet til en plads, hvor alt passede, og vi fik fat i begge agterfortøjningerne. Da det hele var på plads, så vi en snor flyde rundt i vandet! Med vores erfaring fra forleden dag, tog vi fat i den og kunne lige med nød og næppe få den bundet fast på broen. Nu ved vi hvor den er når vi skal af sted, så den kommer ikke i skruen.

Straks ved ankomsten lagde vi mærke til at her er en fiskerihavn, der virker meget aktiv, så jeg skulle lave mad. Damen i havnekontoret anbefalede os et sted, der lå mindre end 200 meter fra marinaen. Den prøvede vi, og vi blev ikke snydt!

Torsdag den 11. oktober 2012

Gennemgang og oprydning i fjernlagerne inden der skulle handles. Egentlig var det meningen at ligge over her fordi det skulle blive blæsevejr i dag. Men det bliver ikke til noget. Vejret ændrer sig så hurtigt her, at femdøgnsprognooserne er vanskelige at læse. Men vi har god tid, så nu tager vi det roligt og ser hvordan det udvikler sig. Havnen er mega stor og der sker en masse: her fiskes, her er containerkraner, rigtige grabkraner, masser af travelifte. Byen ligger et par kilometer oppe i landet, men her omkring havnen har der udviklet sig et byområde, der er ret hyggeligt.

Fredag den 12. oktober 2012

Bytur til Castellon. Det er i dag, spanskhedens dag (Dia de Hispanidad), det er fridag, alle butikker og offentlige kontorer har lukket og skolerne er også lukket. Det betød, at der var meget stille i Castellon. Castellon ligger fire kilometer fra havnen og vi to en taxa derop. Vi slentrede en tur gennem den gamle bydel inden, vi tog tilbage til Grau, som vi har fundet ud af havnebyen kaldes. Siden blev der foretaget et del alvorlige indkøb, og vi gjorde klar til afgang i morgen.

Lørdag den 13. oktober 2012

Afgang fra Castellon klokken halv ti. Da det var fridag i går, havde vi ikke fået betalt, så vi

måtte vente til havnefogeden kom, for vi ville jo gerne afregne. De fleste steder her, skal vi betale depositum for et magnetkort, der giver adgang til havnen, og de penge ville vi jo gerne have med. Vi fik en tur med meget lidt vind fra nord, men med store dønninger fra forskellige retninger.

Det var ikke en behagelig tur. Selv jeg havde svært ved at sove, når jeg gik ned, så det var surt. Vi var i Vinarós klokken kvart i fem, og vi var rigtig glade for at få en snor i hvert hjørne. Der var noget uvejr vi skulle vente på kom forbi, så vi slog os ned. Da vi sejlede ind i havnen så vi en båd fra Århus "Berina". Både Buller og Sten, mente at det sagde dem noget. Langsomt fik Buller noget gravet frem fra hukommelsens dunkle hjørner. Den har ligget en vinter hjemme i havnen, inden den skulle på langtur. Sten fik også gravet noget frem, vi havde fotograferet dens "visitkort" på Azorerne. Da vi efter den tur havde brug for fast grund under fødderne satte vi os op i sejlklubbens cafe og fik en øl. En mand kom forbi ..og Buller sagde, "der er ham!" Det var Ole og han genkendte hurtigt Buller. Vi fik os en øl og lidt efter kom Inga og sluttede sig til selskabet. Det var hyggeligt, de kender stedet her, de har tænkt sig at blive liggende her vinteren over. Vi aftalte at snakkes ved, for vi var lidt trætte. Så vi gik ned, fik noget at spise og gik ret tidligt på puden.

Ole og Inga på Berina i Vinaros

Søndag den 14. oktober 2012

Vi var alle tre flade, rigtig flade, da vi vågnede, og det holdt sig faktisk det meste af dagen. Jeg fik mig taget sammen og fik repareret flagsnipperne på to flag og repareret et par af Stens bukser. Det var faktisk meningen, at jeg

skulle lave mad til aften, men da vi gik op i byen for at finde et sted, var de steder Ole og Inga havde anbefalet lukket. Så opgav vi det og Sten lavede Spagetti a la Troidand (dvs. med svampesovs). Og jeg skal så lave mad i morgen.

Mandag den 15. oktober 2012

I dag havde vi samlet kræfter nok til, at vi kunne mande os op til at gå op og se på byens marked og byens kirke. En kæmpekirke der i sin oprindelse også har været brugt som fæstning, når byen blev udsat for angreb af pirater og berbere. Kæmpestor, med kirketårn så højt som rundetårn, som blev brugt som udkikstårn. Murene er høje og uden vinduer, kun meget små huller højt oppe. Inden vi gik, kom Ole over og foreslog at vi gik ud ved femtiden og fik os nogle tapas. Det blev en aftale. Da vi kom hjem fra byturen, blev der vasket dæk og fyldt diesel på fra dunkene, så vi er klar til i morgen, hvis vi ikke får noget vind. Inden vi gik til tapas fik Sten og Buller handlet, for vi var helt nede på forsyningerne.

Tirsdag den 16. oktober 2012

Afgang fra Vinerós ti minutter over syv. Vinden var fra nord 2-5 m/s, så det gik for storsejl og maskine. Hen over middag gik vinden i syd 3-5 m/s, så vi skiftede storsejlet ud med genuaen og var i Tarragona klokken fem. Det var en lang dag, men vi nød at der ikke var al den gyng gang vi havde haft glæde af på vejen til Vinero. Vi var matte, så det var mig der skulle lave mad. Vi gik op i bydelen, hvor fiskerne hører til. Vi fandt også et sted, og fik rigtig god mad, men føler lidt at vi betalte for meget. Jeg tror vi skal lade være med at gå ud og spise den første aften, med mindre man har fået et eller andet præcist anbefalet. Når man har været et sted en dag, kan man lige stikke fingeren i jorden, og man har man en bedre fornemmelse af hvor man skal gå hen. Prisniveauet de forskellige steder er i øvrigt en fin indikator på stedets karakter. Jo flere (ikke spanske) turister jo højere pris. Buller har opfundet et indeks der beskriver prisniveauet: 1 caña (fadøl) til €1 er det vi kalder spansk niveau og her i Tarragona har vi oplevet variationer mellem €1 og €2.20, billigst her lige oppe bag havnen i et mere tvivlsomt kvarter med bl.a. sex butikker og dyrest ved det store torv i centrum..

Onsdag 17. oktober-lørdag 20. oktober 2012

Dagene i Tarragona var præget af blæsevejr, meget blæsevejr. Vi vidste på forhånd, vi skulle tilbringe et par dage her, og stedet var valgt med omhu. En sikker havn, en by af en fornuftig størrelse og med spor af de tidligere beboere: romerne. Onsdag formiddag, fik dog et andet programpunkt: vask og spuling af båden. Da vi vågnede om morgenen, var båden dækket af et lag meget fint, rødt sand. Da det havde regnet et stykke tid, blev dette til et fint lag rødt mudder (det er det fænomen meteorologerne kalder blodregn og som I vist også har oplevet i Danmark i disse dage om end med mindre intensitet end her).

Med vores erfaringer fra Rabat, hvor båden også blev dækket af et sådant lag ørkensand, vidste vi, at det ikke skulle have sol, for så at blive

Den imponerende arena uden for Tarragona

brændt fast i voksen: Der blev vasket, sæbet ind, vasket, sæbet ind, vasket, sæbet ind og så håbede vi at der ikke kom mere støv. Det lod til at være det og der kom ikke mere. Dagene gik meget med at studere vejrmeldingerne, men det kom der ikke noget ud af: vejret blev ikke meget bedre. Altså forstået på den måde, vinden blev stående i nord. Det var ikke koldt, og så snart vi kom op i byen og larmen fra naturen var væk, så var det jo som en dansk sommer. Buller prøvede at huske os på, hvor mange sommerdage, vi i løbet af vores liv vi har brugt i danske havne med at vente på at det skulle blæse eller regne af. Og der var vi så iført islandske sweatere! Det er dog meget fugtigt i disse dage, vi har haft varmeren kørende, blot ventilatoren, for at få blæst noget luft gennem båden. Som nævnt: Romerne var her og det har sat sig en del spor. Resterne af en bymur, det

meste af en arena; begge dele flot bevaret. Også resterne af et teater, men det er man åbenbart ikke nået til at grave rigtigt ud endnu. Men væddeløbs-banen er fundet og gravet ud. Man kan ikke se den i byrummet, men Sten og Buller kom ved et tilfælde forbi og gik ind og så det og blev rimelig imponeret. Det er blevet gravet ud under byen og der er masser at se på. Håber jeg får mulighed for at se det inden vi forlader byen. I onsdags kom en svensk båd sejlene ind. Vi har snakket med dem på broen. Her lørdag eftermiddag skal vi over til dem og ficka; og klokken seks i aften bygger de et "menneske tårn" (en Castilla som er en katalansk specialitet) oppe i byen, det skal vi op og se.

Søndag den 21. oktober 2012

I går så vi at der blev bygget tre mennesketårne. Vi havde fået at vide det skulle ske klokke seks på en plads tæt for enden af ramblaen. Vi stod på plads og i orden med kameraet på det angivne tidspunkt. Vi havde også paraplyer med for det var lidt lusket vejr. Der var en masse mennesker samlet. Alle i lyse bukser og ned enten rød, rødtribet eller blå skjorte. Alle havde også et sort skærf om livet, eller fik det på inden de begyndte at bygge tårnet. De fik hjælp til at sno det på. Jeg spurgte hvor langt det var. Ham jeg spurgte var lidt kraftig og svarede, at det var cirka tre en halv meter.... måske lidt kortere for nogle. Når det tog lidt tid med at komme i gang, skyldes det at det regnede, og de var lidt usikre på om det skulle foregå ude eller inde. Det endte med, at det blev bestemt at det skulle foregå indendørs. De har et 'klubhus', hvor der er højt til loftet og det er muligt at bygge disse menneske tårne i op til syv etager, "menneske-etager". Lige pludselig skete der så noget. Firs til hundrede mennesker samlede sig i rundkreds på rundkreds, meget-meget tæt. Hænderne op over hovedet og frem ad, de der stod bagved lagde deres hænder lige bag ved den forestående og så videre og så videre, det blev en meget tæt menneskehob. Det var så første etage; derefter begyndte så næste etage at kravle hen over denne hob og bygge anden etage, som bestod af fire personer, allerede inden de var på plads var tredje etage ved at kravle over hoben. Sådan blev de ved. Jo højere de deltagende skulle op, jo spinklere var de. Der var en del piger med.

Den tredjesidste etage bestod af to. Og de to sidste af to små (8-10 år) piger iført styrthjelm og tandbeskyttere. Ligeså snart den sidste etage havde været oppe og markeret det med en arm i vejret (med fire fingre strakt ud for at repræsentere det catalanske flag), begyndte de at demontere pyramiden. Det var også imponerende, at se den stille og roligt at blive 'pillet' fra hinanden.

Bygningen at pyramiden er ikke afsluttet for den er succesfuldt demonteret. Vi nåede at se tre pyramider.

Første etage er på plads, anden etage er ved at etablere sig.

Det var en speciel oplevelse. Man tog det meget alvorligt og vi kom i snak med nogen, der forklarede, at der er konkurrencer og mange hold der konkurrerer. Det var en lokal sag, der var meget få turister tilstede.

Den sidste etage er på vej op, en pige på 7-8 år iført styrthjelm og tandbeskyttere

Dagen i dag gik med at se på vejrudsigter, som skiftede fra time til time, og sidste på eftermiddagen var vi sikre på at vi ikke kunne nå til Barcelona inden Kirsten kom. Buller snakkede med Kirsten, og i løbet af ingen tid havde hun fundet og bestilt et centralt beliggende hotelværelse til dem. Herfra går der tog til Barcelona, så det var en fin plan. Vi inviterede Marie og Michael fra den svenske båd til et glas med ost og lomo ved femtiden og hyggede os med dem.

Inden vi gik på køjen, tjekkede vi lige vejr-meldingen, den havde ændret sig! Nu så det ud til at vi kan komme af sted i morgen, ju hu! Og også i overmorgen ser fin ud.

Mandag den 22. oktober 2012

Vi kom så endelig fra Tarragona klokken tyve minutter over ni denne mandag morgen. Når vi endelig skulle være blæst inde et sted, så var Tarragona et fint sted at være. Vi var i Genista klokken fire. En begivenhedsløs tur for maskine. Marinaen er der heller ikke noget at skrive om. Ifølge vejrudsigten ser det ud til at vi kommer til Barcelona i morgen.

Tirsdag den 23. oktober 2012

Afgang Ginista kvart over ni, vejrudsigten var fin, så det gik frem over havet. En ukompliceret tur til Barcelona, hvor vi var klokken halv to. Vi havde reserveret plads i Marina Olympic, og i løbet af no time havde vi fået kontrakten og nøglekort på plads. Vi tog os sammen og vaskede storsejlet, for at få fjernet resterne af sandet fra Sahara. Da det var blevet tørt pakkede vi det sammen. Lidt over otte, fik vi en SMS fra Kirsten, hun var på vej mod hotellet. Vi fandt en taxa og tog af sted for at møde hende. Kirsten havde en adresse på et tapas sted, hvor vi tog hen og fik tapas, pinxos og rødvin. Buller er nu tilbage tilbage i civilisationen og vi er alene på Troldand.

Onsdag den 24. oktober 2012

Vi var lidt tid om at komme i gang, men vi fik da pillet genuaen af, taget loggen ind og fik indrettet den forreste kahyt til pulterkammer. Vi fandt også det lokale indkøbscenter med et rigtig fint supermarked og et vaskeri.

Metrostationen ligger inden for gangafstand, så det er rigtig fint. Det lader til, at der er mange der skal overvintre på bådene her i havnen, så vi bliver ikke helt alene.

Sten fik i aften det forlagskommterede manuskript på bogen tilbage, så nu skal han til at kigge den igennem og det skal være klar fredag morgen. Han går som katten om den varme grød eller som en tiger i et bur, men skal i gang i morgen tidlig.

Torsdag den 25. oktober 2012

Sten er i arbejdslejr, jeg løb en tur her til morgen, håber jeg kan komme i gang igen, jeg handlede frokost, Buller og Kirsten kom til eftermiddagskaffe. Sten var færdig med sine rettelser ved ti tiden og fik det fyret af til forlaget.

Fredag den 26. oktober 2012

Det regnede i går aftes, det styrtede faktisk ned. Jeg må indrømme, jeg synes virkelig, at det er hyggeligt at ligge i min køje og så høre regnen og vide at jeg ligger i en tæt båd. Jeg kommer så til at tænke på regnvejr i vores gamle træbåd 'Harla' en gang i det forrige årtusinde, hvor alt skulle pakkes i plastik, bar det støvregnede. Uhh, hvor jeg hyggede mig!

Nu udestår der for Sten og medforfatteren Henrik kun et afslutningskapitel. Det sad Sten og kiggede på her i løbet af dagen. I aften skal vi spise med Buller og Kirsten i Barcelonettaen, for de tager hjem i morgen formiddag. Så skal vi i gang med at hilse på venner og familie her i byen (ind til videre har vi været her in cognito), og vi har også set at der er opera her, så vi får nok at se til her til vinter. For selv om vi har været her et par gange før (ja Sten faktisk mindst 6 gange), så er der meget vi ikke har set, og der er meget vi skal se igen. Vi tager hjem den 18. december og ved endnu ikke hvornår vi tager herved igen.

Fra Licata til Messolonghi

Torsdag den 4. september 2014

Vi kom af sted fra Licata i morges (nu med feriebarne: Buller). Ude af havnen klokken syv. Det var vi ret tilfredse med, da de sidste dage har været lidt hektiske. Mest hektisk var nok weekenden, inden vi skulle flyve herved: Søndag morgen blev vi vækket af naboen Amalie klokken halv fem: der var vand i kælderen efter endnu et voldsomt københavnsk skybrud, det værste siden juli 2011! Vi gik ned og så på det. Amalie havde ret, heldigvis var der ikke så meget vand som sidst, og vi havde lagt et lag paller under vores papkasser, og det redede os. Bullers kælder ligger lidt lavere end vores, så vi vækkede ham. Det var heldigvis heller ikke slemt hos ham, også han blev redet af et lag paller! Ret hurtigt begyndte vandet at trække sig tilbage, og ved hjælp af fejeblade og spande fik vi faktisk tømt det meste, så nu udestår bare et få kælderen affugtet. Vi var begyndt at tømme papkasserne og lægge det i plastikkasser, men var ikke blevet færdige: vi manglede syv kasser. Søndag, efter vi havde sovet et par timer, fik vi så tømt dem og flyttet indholdet over i plastikkasser. Det er underligt at vi har boet i lejligheden i fire år, og der har været vand i kælderen to gange. I de 40 år mine forældre boede der, oplevede de det aldrig. Nå, men vi fik det klaret, og kom planmæssigt af sted til Sicilien tirsdag formiddag. Vi nåede en bus fra Catania til Licata allerede klokken seks, og var fremme på Troldand klokken otte og gjorde os klar til at gå på pizzeria. Onsdag så vi på byen, gjorde skibet klar og provianterede. Vi ligger nu for anker i Porto Palo på det syd-østligste hjørne af Sicilien, hvortil vi kom ved sekstiden efter 64 nm fra Licata. Da vi startede i morges, havde vi ingen vind, men den kom fra øst i løbet af dagen, og det blæste 10-12 m/s da vi lod ankeret gå. I løbet af aftenen løjede vinden og vi fik en fredelig aften.

Lørdag den 6. september 2014

Det regner, det øser faktisk ned. Buller og Sten har iført sig regntøj, og jeg er gået ned i kahytten. Vi kom tidligt op i går morges og hev ankeret ind lidt i seks. Kursen blev sat mod Crotone 190 nm, og det har vi ikke ændret på. Vi har ikke

haft meget vind. I en lille time i går eftermiddags kunne vi gå for sejl, men det varede ikke ved. Buller havde lige som på turen til Porto Palo en line efter båden for at se, om der var nogle fisk der ville bide på. Det ville en tun i går. En ordentlig krabat: 70 cm og 6,8 kg! Vi fik den ind, fotograferet, slået ihjel, parteret og pakket i fine små pakker der blev lagt i fryseren. Desværre havde vi en del gyng-gang da vi skulle have aftensmad, så det blev til den færdigmad Sten havde lavet inden afgang, meeen.... når vi kommer til Crotone så skal vi have tun. Natten er gået stille og roligt, først sidst på natten fandt vi de blå mænd frem, men det var nu kun en kort overgang inden vi så solen farve himlen rød i øst. Det varede heller ikke så længe; skyerne bredte sig og Sten så på radaren at der var regn i dem. Øv, regntøjet har ikke været fremme i år, jeg kan slet ikke huske, hvornår det var fremme

Feriebarnet med dagens fangst

sidst. Det er forhåbentlig overstået inden vi skal i havn i Crotone. Det er vi nok om fire til fem timer, men det har været en begivenhedsrig tur, hvor vi ud over tropisk regnvejr og fiskefangst også har set delfiner og flyvefisk.

Tirsdag den 9. september 2014

Nåede frem til Crotone ved firetiden i lørdags. Vi nåede at få vores regntøj tørt, og vi har ikke set regn siden, men det var dog overskyet om søndagen. Vi var godt nok lidt flade, men Sten fandt kræfterne frem og fik lavet små lækre tunbøffer med rissalat til aftensmad. Selv om vi

havde sovet fint på turen faldt vi omkuld ved nitiden. Vi sov alle godt den nat.

Dagens fangst: nu med rissalat & tatarsauce

Dengang vi havde lejet en bil på Sardinien havde vi mødt Pino i Algeiro, han er her fra Crotone,. Vi havde mødt ham ved morgenbordet på den Bed and Breakfast, hvor vi boede, hvor han snakkede med alle. Da vi sagde, at vi var fra Danmark, blev han meget ivrig og insisterede på at give os sit telefonnummer. Han var nemlig gift med en dansk pige, så han følte nærmest, at vi var i familie. Han insisterede også på, at vi når vi sejlede videre mod Grækenland, skulle stoppe i Crotone, for det var lige på vejen. Pino havde jo ret vi skulle stoppe her og søndag morgen ringede Sten til ham. Der gik ikke 15 minutter før han stod på bolværket. Han er en hvirvelvind, meget dejlig, gæstfri og glad mand. Han og hans kone Helen var på vej i supermarkedet og vi blev inviteret med. Helen tog det helt fint, at få tre tilfældige mennesker blandet ind i sine cirkler. Vi handlede og fik købt en del tunge sager dvs. flasker (såvel vand som mere alvorlige sager - Fernet Branca og Grappa)! Efter indkøbene blev vi sat af ved båden, og vi aftalte at spise sammen om aften. Det viste sig, at vi skulle til en lille landsby i bjergene Papaniche. På et pizzeria der, fik vi nogle dejlige pizzaer, men de havde ingen vin! For Pino var det ikke noget problem, hans kone og danske gæster havde bedt om rødvin. Han gik ud på gaden og spurgte en mand der stod i sin hoveddør om han kunne købe noget vin, joh, han havde da noget af sin svogers vin! Hvor meget ville han have. Efter ganske få minutter kom Pino tilbage med en fem liters dunk med rødvin. En meget hyggelig aften! Inden vi skiltes, havde vi fået at vide at vi skulle være ved sejlklubbens restaurant klokken 11 næste formiddag. Vi var klar og Pinos people-

moover kørte op foran klubhuset med Helen, deres datter Sara og deres barnebarn Julia. Begge meget søde piger, de skulle med lidt af vejen. Da de var blevet sat af, kørte vi op i bjergene til Monte Fuscaldi, hvor der er en enestående udsigt. Vi fortsatte til Sante Severino en landsby, der på afstand ser ud til at ligge på en afhugget bjergtop, helt fantastisk at se, både på afstand og tæt på.

Sante Severino

Undervejs gik det op for os at Pino skulle til Luxembourg samme dag..... i bil! Han og en anden havde tænkt sig at køre i et stræk! Okefterhånden er der ikke meget, der kan overraske os med Pino. Vi spiste frokost på vej end mod Crotone og der kom hans ven, der skulle med ham til Luxembourg. Vi blev kørt tilbage til havnen, hvor vi tog afsked med vores nye venner under gensidigt løfte om at holde kontakten. En meget dejlig dag med oplevelser, vi ikke kunne have haft uden at have mødt Pino og Helen. Om aften gik vi en tur i byen og var tilbage for at få tunbøffer a la Siciliana (med tomat, pepperoni, sorte oliven og pinjekerner) til aftensmad.

Vejrudsigten for de nærmeste dage er ok, så vi bliver her til på torsdag, hvor vi sejler mod Lefkas. Her til morgen var vi oppe for at aflevere vasketøj og få Buller klippet. Jeg fandt symaskinen frem og fik syet de syninger der er gået i påhængsmotorbetrækket og fik lige klippet en centimeter af det italienske gæsteflag, der efterhånden var blevet noget flosset.

Torsdag den 11. september 2014

Besøgte i går aftes Helen, hvor vi tog behørig afsked, fik dejlige snacks og et glas af den rødvin Pino havde købt i Papaniche.

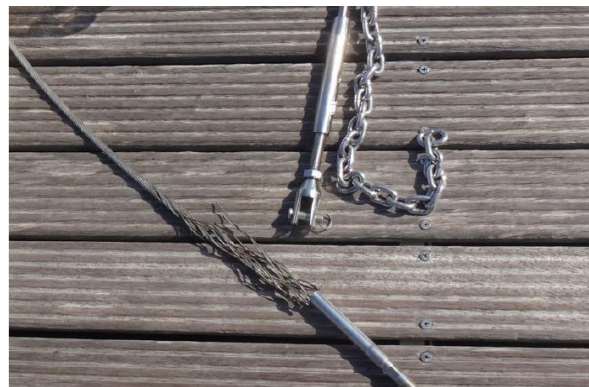
Hjemme hos Helen og Pino i Crotone

Vejrudsigten for i dag ser nærmest perfekt ud og vi sejlede ud af Crotone havn klokken lidt i otte. Det blev kun en time for maskine inde vinden kom, og vi kunne sætte sejl. Kursen var sat mod Lefkas. 170 nm mod VSV. Vi gik en fin halv vind-agten for tværs og vi spadserede fint der ud af. Ved tre tiden løjede vinden, og kom igen ret kraftigt fra øst, øv! Vi faldt af 30 grader fra kursen for at kunne holde gang i skibet mens vinden ret hurtigt tog til til 12-14 m/s. Så lød der en rrrritzchzzz lyd, vi kunne ikke lokalisere den. Lidt efter en bang lyd, heller ikke den kunne lokaliseres. Men da Buller gik på køjen og så op på masten (gennem vinduet lige over køjen), SÅ blev lyden lokaliseret: masten pumpede rigtigt meget, forklaringen var, at var babystaget var sprunget! Klokken var halv fem om eftermiddagen. Det blæste nu op til 15 m/s og søen havde rejst sig en del. Genuaen røg ned, og vi fik sat et fald frem til babystagets befæstning. Så gav vi storsejlet det andet reb og faldt af til næsten plat læns med kursen mod Santa Maria di Leuca. Fyrre sømil næsten stik nord, og der var ingen tegn i skybilledet på at vinden ville løje, eller at bølgerne ville lægge sig. En rigtig gang gyng-gang, hvor det var svært at slappe af når man lå på køjen. Ved elleve-tiden var tendenser, men kun tendenser til at vinden løjede, og heldigvis viste det sig at passe. Da vi nåede Santa Maria di Leuca blæste det mellem 7 og 9 m/s. Vi fik identificeret havnen, hvor månen heldigvis var kommet frem, så det ikke virkede så dystert; men det er aldrig rart at anløbe en luv kyst til en ukendt havn, hvor lysene på havnefyrene er gemt mellem alle lysene fra byen. Klokken var blevet to om morgenen, så der var ikke liv i marinaens VHF. Vi fandt os en plads på trawlerkajen, hvor der var plads til at ligge langskibs. Vi fik os nogle af

Bullers tunfrikadeller, en øl snakkede lidt om reparationsmuligheder og gik så til køjs.

Lørdag den 13. september 2014

Vi vågnede op ved ved ottetiden i går morges, ved at de begyndte at arbejde på trawlene. Vi sejlede over til marinaen, hvor vi lå fint fint og i fred. Sten og Buller gik straks i gang med at løse problemet med babystaget, og jeg gik i gang med at vaske dækket. Jeg var kun halvt færdig, da de kom tilbage fra byen med delene til en løsning. Det viste sig, at de eneste de skulle købe var en ny vantskrue. De øvrige dele til reparationen havde vi ombord: lidt kæde, nogle sjækler og en Norsemanterminal. Det var en meget varm formiddag og vi svedte bravt. Det betød ikke noget for mig, for som sædvanlig når jeg holder på en vandslange, blev jeg våd til skindet på to minutter.

Et meget brugt babystag, og dets erstatning

Inden frokost var babystaget fixet og dækket rent. Vi spulede os alle under vandslangen og satte os op i marinaens bar og fik os en rigtig velfortjent øl.

Efter gårsdagens og nattens sejltur var vi alle lidt radbrækkede, så der var ikke rigtig gang i os. I dag har vi også taget det roligt; Buller har dog været ude at gå en tur op til fyret! Sten og jeg har egentlig bare været på kontoret og jeg fik gjort lidt rent på badeværelset, mens Sten og Buller var oppe og handle lidt. Det ser ud til at jeg nok kommer til at lave lidt mad i aften. Marinaen her i Leuca er rigtig fin og faciliteterne er helt ok, men der er også stil over byen. Jeg tror det er et ældre feriested for det bedre borgerskab. Her er masse rigtig flotte villaer, og selv om vi er lidt udenfor sæsonen er der stadig

liv med lokale turister. Igen ser vejrmeldingen fin ud, vinden skal gå i NØ og overvejende blive der i de nærmeste døgn (men vi er en anelse mistænkelige efter forrige nats oplevelser), planen er at starte på de 120 nm mod Lefkas i morgen formiddag.

Søndag den 14. september 2014

Der var jo ingen grund til at blive for længe i Leuca, når vi nu havde bestemt os for at sejle mod Lefkas. Det eneste vi skulle planlægge for var ikke at komme for tidligt til Lefka om morgenen, mens det stadig var mørkt. Det ser nemlig ikke umiddelbart ud til, at det er nemt at lokalisere indsejlingen til havnen, der ligger gemt bag en lav sandtange og hvor tidligere afmærkninger nu er inddraget (ifølge pilotbogen). Vi var af sted ved otte tiden, og der var fin vind fra starten, 6 - 9 m/s fra NE, og det gik fint frem over grunden. Nu havde vores tillid til GRIP filernes vejrudsigter fået et væsentligt skud for boven, men skulle vi tro dem, så ville vinden løje sidst på natten. Vi rebede dog ned til natten; på det tidspunkt blæste det 8-12 m/s, så det gav lidt ro i båden, og det er lettere at rebe, mens det er lyst. Sidst på natten løjede vinden som lovet, og vi gik for motor de sidste par timer. Indsejlingen fandt vi uden problemer og nåede at komme gennem svingbroen klokken 10 lokal tid (UTC+3). Det var vi godt tilfredse med. Svingbroen svinger en gang hver fulde time i dagtimerne. Det er ikke umiddelbart til at se, hvordan det fungerer, men der er ikke nogen problemer i det, det åbenbarer sig i det øjeblik broen begynder at bevæge sig. Indsejlingen til Lefkas er i og for sig ikke kompliceret om dagen! Jeg kan godt forestille mig, at det ikke er sjovt om natten, da der er nogle sande, der flytter sig, og de interimistiske bøjer der er lagt ud, er ikke er ærlig i iøjnefaldende. Vi fandt os en plads i Lefkas marina. Vi bliver her nok ikke længe, da det ikke er billigt her; vi kan sikkert finde en ankerplads, som er en god del billigere.

Tirsdag den 16. september 2014

Da vi vågnede kom vi ret hurtigt ud af havnen. Vi sejlede mod en vig på Meganisi ved navn Vathni. Den første tid i kanalen gik vi for maskine, så gik det op for os, at der var vind at sejle på. I Vathni lagde vi os ved en bro, hvor vi

lå fint i forhold til vinden. Det viste sig, at det var der en masse charterbåde, der også gjorde. Vi må lære at spotte stederne, hvor charterbådene ikke tager hen (hvis de findes).

Fredag den 19. september 2014

Også på Meganisi måtte vi betale for at ligge, betale meget (og det var jo ikke lige det, vi havde forventet os af Grækenland) så det var ikke svært at bestemme sig for at sejle videre onsdag morgen. Det gik sydpå mod Itaka også en bugt ved navn Vathni (har fundet ud af at vathni betyder dybt på græsk). Her fandt vi et sted lidt uden for lands lov og ret. Der er en kaj og to restauranter og det var så det. Meget dejligt sted; vi nød dejlig middag på den ene af restauranterne. Bakkede ind med brug af eget stævnanker for første gang!!

Buller skal med flyveren fra Athen lørdag, så vi skulle over på fastlandet. Planen var at tage til Messolonghi. Derfra ved vi, at der er flere

Nu i Grækenland, indsejlingen til Lefkas

daglige busser til Athen (3½ time) og vi kan se, hvordan stedet og havnen er der, for der kunne vi godt tænke os at overvintre der. Der var fin vind, da vi vågnede på Itaka, vi daffede ud fra bugten og satte kurs mod Messolonghi. Det gik fint for en halv vind, bagbord halse. Sidst på turen forsvandt vinden, og vi måtte gå for maskine resten af vejen. Det var knapt 40 nm og ved fire tiden var vi på plads ved den yderste mole, med udsigt ud over deltaet, fin plads. Pladsen er ikke langt fra baren, så vi strøg hurtigt op og fik os en landgangsbarer. Inden vi faldt omkuld om eftermiddagen, tog vi jollen og sejlede over til bykajen, hvor Jeff og Lelia lå i Ivory Moon. Det er vores Newzealandsk-Australsk-Rumænske venner fra Sevilla i 2012. Dem har vi ikke set siden vi var sammen i

Marokko, så der er en del der skal følges op på. Det var dejligt at se dem igen. Sten lavede mad om om bord til aften.

I dag gik tiden med at se på byen. Den er faktisk ret hyggelig og der er fine restauranter, caféer og en optiker! Jeg faldt for et stel og har bestilt dem med glidende overgang, farveskift og alt hvad den i øvrigt kan trække. De er færdige om ti dage. Jeg glæder mig! Vi snakkede lidt med Maria på havnekontoret om en kontrakt, der ser ud til at vi kan få en god pris her, nu skal vi lige regne lidt på det. Vi fandt en dejlig restaurant i en sidegade, hvor vi spiste afskedsmiddag med Buller. En masse små dejlige græske specialiteter. Her tror jeg godt jeg kan ligge vinteren over.

Søndag den 21. september 2014

Buller skulle heldigvis ikke tidligt af sted, så vi kunne komme op i god ro og orden. Vi tog den obligatoriske tårevædede afsked med ham og han tog taxien til busstationen, hvorfra bussen kører til Athen. Efter udførlige regneøvelser havde vi fundet ud af, at det ikke nødvendigvis var den smarteste løsning at få en helårskontrakt her i marinaen. Vi gik op til Maria og snakkede med hende, og det viste sig at det var rigtigt, især fordi, at hvis vi fortryder, så ændrer de bare kontrakten og vi får helårsfordelene, så nu har vi papir på (og betalt for) at ligge her i vand og på land frem til april. Sagen er at vi nødig vil binde os til at være her de to sommer måneder, hvis noget andet skulle vise sig oppe Adriaterhavet (eller hvor vi nu tager hen.... planer er til for at ændres). I morges hørte vi at Buller var kommet godt hjem, men at det havde været en lang dag. Formiddagen gik med lidt oprydning og vi spiste frokost med Jeff og Lelia oppe i byen.

Fra Agistri til Korinth

Tirsdag den 13. september 2016

I lørdags landede en kapsejlad fra Athen her på Agistri. Det betød at var mange, rigtig mange både her natten mellem lørdag og søndag. De fandt dog alle plads og stemningen var dejlig fredelig. Johanne og Asbjørn havde fryseren (!) fuld af fisk fra Norge, og de inviterede os på fiskefrikadeller lørdag aften. Sten lavede remulade og vi havde en meget hyggelig aften på Snowbird. Flotte ”kulisser” med tordenhimmel mod nord. Tordenen kom nærmere og det gjorde regnen også! Det føltes nok mere voldsomt end det var, for alle bådene i den – faktisk- overfyldte havn, blev liggende hvor de lå, og der var på intet tidspunkt optræk til panik. Men det var nu nok godt at vinden blev i det nordlige kvadrant. Lidt over middag søndag var havnen næsten tom igen. Kapsejladfeltet ræsede tilbage mod Athen. Helt efter planen kom Buller og Niels med flyvebåden fra Piræus ved femtiden.

Den ligger til 100 meter fra hvor Troldand lå. De nåede et havbad inden vi gik op og spiste en udvalgt af græske forretter sammen med Asbjørn og Johanne. I går, mandag morgen kvart i ti, sejlede vi ud af havnen. Vi havde li..iige et problem, da en nabobåd havde fanget vores anker. Det lykkedes at få løftet ankeret om ved hjælp af det elektriske ankerspil og få vippet det af vores line. Vi satte sejl og sejlede mod Vathi. Vi havde ok vind i halvanden times tid, derefter prøvede vi at sejle lidt i ”ingen vind fra forskellige retninger”, hvorefter vi gav op og sejlede for maskine det sidste stykke. Vi var fremme i god tid til frokost, havbad og almindelig afslapning. Der lå to både da vi kom hertil i går, men i løbet af eftermiddagen blev der fyldt op, men de fleste var væk i dag inden frokost. Niels og Buller gik en tur op til vulkanen, og Sten og jeg nussede rundt. I går aftes lavede Sten en aftale med Taverna-Mor om at gå i køkkenet og lære at lave stegte auberginer med ”topping”, det må vi så se om det bliver til noget. På vej ind i Korintherkanalen

Søndag den 18. september 2016

I onsdags tog vi så fra Vati videre mod Neo Epidaurus, en tur på 11 sømil. Ikke et særlig stort projekt, og da der desværre ikke var noget vind

gik det for motor. Vi var fremme klokken 12, og fik frokost på Troland, lidt brød, en græsk pølse en græsk salat. Det var et dejlig fredeligt sted. Havnen så ud til at være ret ny, og som mange andre små steder er fiskerne med de små fiskebåde ved at overtage stedet.

Korinterkanale forude

Ikke desto mindre et hyggeligt sted, hvor sæsonen er ved at være slut. Niels og Buller gik en tur ..... vi fandt dem kort efter på et sæt liggestole, hvor de modvilligt indrømmede, at de vist havde taget en 'morfar'... joh livet er hårdt. Buller synes at Niels, der aldrig har været i Grækenland før, skulle se en større by. Så i torsdags tog vi fra Neo Epidaurus direkte til Korinth.

Jeg glædede mig til at sejle igennem Korintherkanalen, som jeg jo har hørt om mange gange. Fortøjningerne i Neo Epidaurus blev taget ti minutter i ti og vi var fremme ved indsejlingen til kanalen klokken to. Papirarbejdet gik nemt (€ 137) og vi fik faktisk lov til at sejle ind i kanalen med det samme. OG det var imponerende. På vej gennem Korintherkanalen, mod Korinth Kanalen er ikke særlig lang, (små fem kilometer), men det er flot.

Rie, Buller & Niels på vej gennem Korinterkanalen (Sten var også med)

Vi lagde til i Korinth klokken tre om eftermiddagen, ret sultne og øltørstige, så vi hurtigt i land og få os en gang gyros. Der er også jernbane her til byen, fin fidus, da Niels og Buller skal hjem herfra og toget går direkte til lufthavnen i Athen. Det tager bare 1 time og 20 minutter. Buller og Niels gik en tur; de var væk meget længe, vi var ved at blive nervøse, da de kom tilbage. De havde været oppe på stationen for at få en togplan; og stationen ligger langt ude i forstæderne, så de havde få motioneret for i dag. Godt for dem. Til og med kunne de så oplyse, at de på vejen var kommet forbi nogle supermarkeder, blandt andet en Lidl. Vi trænger til lidt forsyninger så Sten og jeg forbereder en tur derop. Fredag blev så til en overliggerdag i en storby. Vi tussede rundt og så på livets gang. Korinth har som mange andre byer været udsat for en række jordskælv og er derfor en ret ny by, hvor gadenettet er rektangulært. Niels og Buller fandt en badestrand med en taverna, hvor de tilbragte en del af dagen. Var da også derovre for at bade og spise frokost. Sten og jeg er ikke så dygtige som Buller og Niels til at ligge ved stranden, men vi forsøgte da. Om aftenen spiste vi på en taverna her ved havnen. Kun lokale spiste der, dejlig mad. Da vi spiste frokost der i går, blev vi modtaget som stamgæster og fik vores ”stambord”. Da vi havde spist frokosten måtte vi tage en tårevædet afsked med Niels og Buller og de tog en taxa til togstationen. Da de var taget af sted fandt vi vores rygsække frem og gik til Lidl og købte det aller mest nødvendige: Lidt skinke af forskellig slags. Der blev kikket meget vejruksigter for der ligger noget snavs vejr og venter først i næste uge, så spørgsmålet var om vi skal flytte os til Galaxidi før eller efter det.

I Palermo

På vores vej tilbage fra Halloween fejringen i Salem havde arrangeret det sådan, at vi lejede en bil i lufthavnen i Palermo, da vi landede fra New York; vi har fået 15 dage for € 50 (plus benzin selvfølgelig). Det er så frem til vi skal tilbage til Danmark. Og så må jeg lige nævne at det kostede os € 45 at køre til lufthavnen i taxa! Ideen var så at vi havde bil inden under Buller og Kirstens besøg til at hente og bringe dem i lufthavnen og endda til at køre os selv derud når vi selv skulle hjem igen.

Gensyn med Buller, Kirsten og Selinunte

Mandag den 20. november 2017

I fredags fyrede vi så op under vores lille bil, og kørte i lufthavnen for at hente Buller og Kirsten, der skal være i Palermo en forlænget weekend. Da vi havde sat dem af på deres hotel, satte vi bilen tilbage ved havnen og gik op for at vise dem lidt rundt og få lidt at spise hos Zia Pina. Dagen efter på min fødselsdag, kom de ned i havnen til en kop morgenkaffe. I fødselsdagsgave fik det 'yndigste' forklæde med mit navn broderet på! Henrivende! Det forventes vist at jeg har på i aften, hvor jeg 'skal lave mad' (hos La Tavernacia). Gik en tur rundt i byen og sidst på eftermiddagen gik vi tilbage på Troldand, fik os en lur og vaskede os til udringet, inden vi skulle på Tavernachia og spise. Der var rigtig mange mennesker i byen i aften, og vi fik et meget lille bord, hvor der ikke var plads til fadene, men det gik. I går kørte vi en tur til Selinunte; Jeg var kortfører og endnu en gang havde jeg og Google nogle kommunikationsproblemer, så der var en bro vi kom over mere end en gang! Selinunte (som vi tidligere har besøgt i 2014 på vejen ud) er et flot sted, utroligt at tænke på, at her har boet 80.000 mennesker

tusind år før Kristus. På vejen tilbage kørte vi til saltområderne syd for Trapani, her fik vi en god frokost i dejlige omgivelser på saltmuseet. Derfra hjem, Buller og Kirsten passede sig selv om aftenen og det gjorde vi også på båden. Det skal der også være plads til.

Lørdag den 25. november

Tirsdag morgen – meget tidlig morgen! kørte vi så Buller og Kirsten til lufthavnen, nu var deres storbyferie slut. Det har været hyggeligt at have dem i nærheden.

God frokost i dejlige omgivelser på saltmuseet syd for Trapani

Fra Port Napoleon til Lyon

Mandag den 3. september 2018

Desværre havde jeg reddet mig en generalforkølelse et par dage før afgang og Sten fulgte op med 24 timers forsinkelse. Det var et på krykhusarer med snot ud af all kropsåbninger der tog af sted her til morgen. En fuldstændig ukompliceret tur til Marseille. Tog/Metro til Kastrup ved fire-tiden om eftermiddagen. 'Feriebarnet' (Buller) var med og vi fløj med Brussels Air via Brussel, hvor vi fik en udmærket sandwich. Så videre mod Marseille, hvor vi havde bestilt (og betalt) en shuttletranser til Port Napoleon. Chaufføren tog i mod os i lufthavnen og kørte os til Troidand. Fint! Det var en meget død havn vi nåede frem til ved et-tiden om natten. Ikke en lyd at høre og ikke en vind der blæste, det føltes nærmest som vi var de eneste i den kæmpe havn.

Troidand klar til den lange tur nordpå uden mast

Tirsdag den 4. september 2018

Her til morgen var vi oppe på den lille restaurant og spise morgenmad, og her så vi at folk dukkede frem af deres både,- ikke mange, men vi var trods alt ikke alene. Sten studerede ror og vandlinie fra broen og alt så ok ud. Men det skulle vise sig at det var det ikke! Da vi sejlede ud fra pladsen, var Troidand ikke til at få op over to knob, så det var ind til kajen og så ned med dykkerbriller, snorkel og spartel og få skrabet de mange ruer af, De sad i et centimetertykt lag på skruen. En god time senere kunne så med normal hastighed flytte til Port St Louis, hvorfra vi i morgen skal sluser ind i Rhône.

Sten var noget brugt; hans forkølelse og turen

ned til skruen havde trukket søm ud; han var ikke til frokost, så Buller og jeg fik os en gang salat og en øl på en nærliggende restaurant. Herefter så gik vi så i gang med forberedelserne, hvilket bl.a. ville sige at tilpasse fenderbrædder, finde en løsning så vi kunne føre gæsteflag på passende vis (nu hvor der ikke er nogen mast) og endelig handle til de nærmeste dage på det nærliggende supermarked. Fik provianteret, så vi er klar til at sejle ved første sluseåbning i morgen. Aftensmaden fik spiste vi også ude, og var ret trætte efter en god arbejdsdag og den lange rejsedag i går, så vi gik tidligt til køjs.

Næsten færdige med at sluse ud i Rhône

Onsdag den 5. september 2018

En meget fredelig dag med meget tidlig afgang, nemlig allerede klokken ti minutter over seks. Ind i slusen efter en kæmpe flodpram som vi lå langsids ved siden af. Det gik fint, bare 10 centimeters slusning (op eller ned?) og så var vi på Rhone. Så gik det op ad floden.

På forhånd havde vi været medet spændte på strømmen, der her på Rhone han være meget strid. Derfor var ideen bag vores planlægning, at dette stykke skulle klares i eftersommeren, hvor strømmen burde være betydeligt aftaget. På en særlig hjemmeside 'Info Rhône' fra CNR (Companie National du Rhône) gives oplysninger om strømmen målt i m³/sek. Ved den første sluse Beaucaire siger de informationer vi har samlet op på diverse internet grupper undervejs, at med meget mere end 1200 m³/sek skal man ikke forsøge sig med vores motorkraft. Heldigvis havde Sten konstateret, at i de seneste dage før vores afgang, havde tallene vist omkring 550-600 m³/sek. Hvad dette egentlig betød i knob, som vi jo er vandt til at tænke i var ikke

nemt at vide på forhånd. Fysikkens love tilsiger vel også, at det måtte være afhængigt af flodens tværsnit på et givet sted.... dvs.: bred/dyb flod ved samme vandmængde nødvendigvis betyder mindre strøm'; mens omvendt en smal/mindre dyb flod (der jo skal lade den samme mængde vand passere) vil have mere strøm. Det skulle vise sig at vi på strækket til Avignon (hvor slusen ved Beucaiere passerer), havde strøm mellem 1 og 2 knob, men sjældent mere end 1½ knob.

Der var ikke mange både på floden, og der skete ikke ret meget langs flodbredden. Ingen mennesker og ikke meget bebyggelse. Vi sejler gennem det berømte Camarque, et stort område med strandsøer (og angiveligt vilde heste) men vi så ikke meget andet end kystlinier med bevoksning og væltede træer. Et enkelt sted så vi en saltudvindings-fabrik og vi havde det i øvrigt ret varmt. Egentlig havde det været vores plan at sejle hele vejen til Avignon, men da vi så de smukke hustage ved Vallabrégues (og en lille hyggelig flydebro) besluttede vi os at stoppe her fem kilometer nord for Beaucaire. Gik os en tur i byen og så at de fleste af byens beboere spillede Boule (Petanque) på torvet. Nød os en kølig bajer, mens vi betragtede livet. Det er livet.

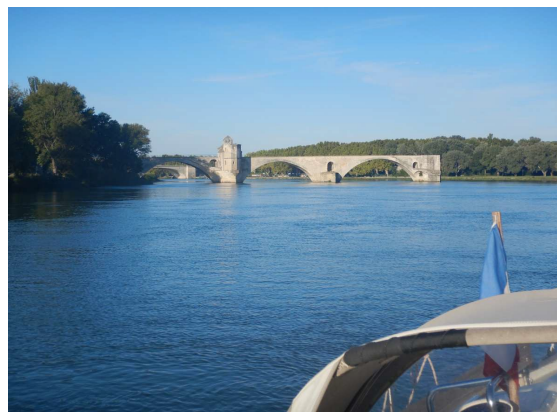

Man har helt styr på kuglerne!

Torsdag den 6. september 2018

Vågnede alle tre ved at regnen trommede på ruffet i nat. Faldt dog alle i søvn igen og da vi stod op, så det ud som om at det var klaret op, og i fint vejr tog vi af sted klokken halv ti. Men.... så hørte vi torden rummel i det fjerne (checkede internetsitet 'Blizordung.org og konstaterede at der var betydelig aktivitet sydvest for os) .... og så det blev til regnvejr .... og

der faldt meget regn. Anløb således Avignon i styrtende regn klokken kvart i tolv efter tyve kilometer på floden siden Vallabrégues. Det klarede heldigvis op i løbet af dagen. Stens forkølelse betød, at han var stadig var meget mat, så han blev på båden, mens Buller og jeg foretog hurtig en rekognoscering af byen, som ser meget dejlig ud.

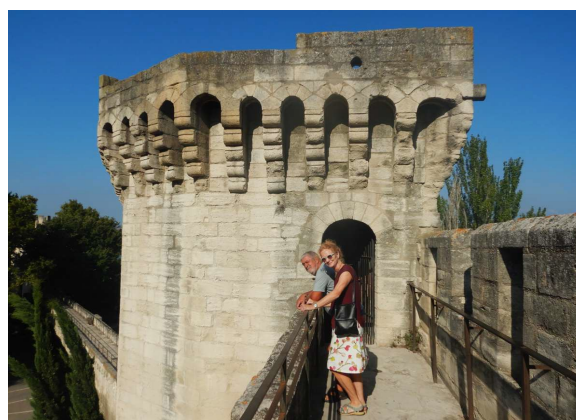

Pont de Avignon

Fredag den 7. september 2018

Planlagt overliggertag i Avignon. Den berømte 'Pont de Avignon' sejlede vi forbi på vej ind til bykajen i går, men beså nu nærmere fra landsiden.

Her er der kun er tre af de oprindelige 22 fag tilbage; resten er skyllet væk! Vandet i Rhone kan løbe virkelig hårdt, og så er der rigtig mange kræfter i det. Seks (franske paver) på stribe flyttede pavehoffet fra Rom til Avignon (det var politik alt sammen) og deres palads står tilbage som et flot monument om deres tilstedeværelse i 1300 tallet.

En tur på bymuren i dejligt vejr

I det hele taget er Avignon en rigtig dejlig by, mange hyggelige stræder, pladser og huse med en dejlig stemning. Vi tog en rundtur med et lille "fut-tog" som på utrolig vis kunne køre rundt i de smalleste gader. Trolsdand lå lige ved bymuren, som er et fantastisk bygværk og bestemt værd og studere, hvilket vi lå i første parket til at gøre!

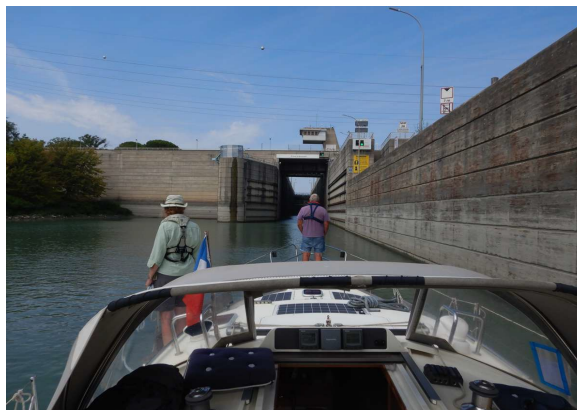
Lørdag den 8. september 2018

Har nu studeret Fluviakarte (franske kortbøger som vi har lånt fra hhv 'Ronja' og 'Ferdinand'). Det er de kort man navigerer efter på floder og kanaler, og vi har udset os nogle steder på vejen til Lyon, som vi kunne tænke os, at besøge på vores videre færd. De er nu markeret med røde faner i vores kort. Kom af sted allerede klokken halv ni i strålende sol. Er ved at vende os til at sejle og navigere efter kilometrene langs floden!

Helt alene ved en flydebro i Saint Etienne de Sports

Det er lidt anderledes, men det er jo bare sådan det er. Slusede i gennem ved Écluse d'Avignon og igen ved Écluse de Caderouse og var fremme i Saint Étienne de Sports klokken to. Her er der en lille flydebro hvor der kan ligge to både, men vi fik den for os selv. Gik op for at se på byen, et meget lille sted, så der gik ikke lang tid før vi fandt det sted, hvor vi kunne spise vores frokost-salat (ja selv Buller er med på bare at tage en salat til frokost). Der ligger et vin-kooperativ lige 100 meter nede ad floden, men desværre var det lukket her i weekenden. Eftermiddagen brugte vi til en tur rundt i byen, - det tog ikke lang tid, for vi skulle ikke gå ret langt før vi var ude ved vinmarkerne. Må indrømme at vi til aften også spiste på den lille lokale restaurant... så nu er vi stamkunder!

Så er der grønt lys og vi kan sejle ind

Søndag den 9. september 2018

Sejlede fra Saint-Étienne-de-Sports klokken halv ti og cirka ti kilometer oppe ad floden slusede vi 23 meter op i Écluse Bolene. Var fremme i Viviers klokken halv to. Viviers ligger 'lige rundt om hjørnet inde i en gammel gren af Rhône'. Her er det så måske tid til at forklare lidt om den vandvej vi sejler på. Rhône har siden begyndelsen af 1980'erne være totalt reguleret.

Det tidligere nævnte selskab 'CNR' har siden 2. verdenskrig stået for dette arbejde som dels har begrænset de oversvømmelser der tidligere var helt almindelige, dels har gjort Rhône besejlbare med ganske store flodbåde (vistnok op til 180x10m). Det er sket ved, at man de steder hvor faldet på

Søndag den 9. september 2018

Sejlede fra Saint-Étienne-de-Sports klokken halv ti og cirka ti kilometer oppe ad floden slusede vi 23 meter op i Écluse Bolene. Var fremme i Viviers klokken halv to. Viviers ligger 'lige rundt om hjørnet inde i en gammel gren af Rhône'. Her er det så måske tid til at forklare lidt om den vandvej vi sejler på. Rhône har siden begyndelsen af 1980'erne være totalt reguleret.

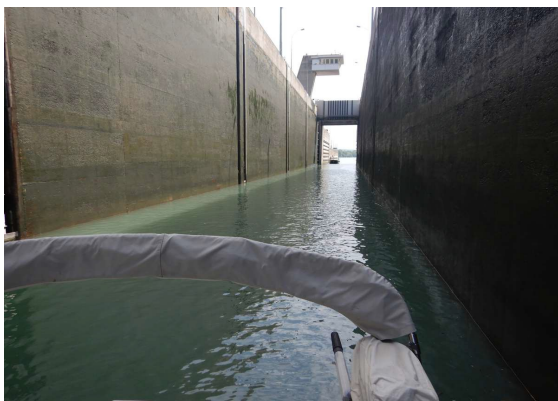
Det tidligere nævnte selskab 'CNR' har siden 2. verdenskrig stået for dette arbejde som dels har begrænset de oversvømmelser der tidligere var helt almindelige, dels har gjort Rhône besejlbare med ganske store flodbåde (vistnok op til 180x10m). Det er sket ved, at man de steder hvor faldet på floden har været størst (typisk når den løb ned igennem en dalsænkning) har afspærret floden og gravet en kanal (ja

nærmest en alternativ flod). Den følger højdekurven på dalkanten, for så på et passende sted at blive afsluttet med et reservoir, et kraftværk og en sluse, der så kan bringe den sejlene tilbage (på ret køl ;-) til det oprindelige flodløb igen.

Uden for den lille marina lå der en motorbåd (lige på spidsen, der hvor den gamle flodarm møder den nygravede før/efter slusen), der mildt sagt så ud til at være gået på grund. Den stod med stævnen i vejret og hækken under vand som om den var løbet på grund med meget stor fart. Det så lidt dramatisk ud. Senere fik vi at vide, at det er sket her til formiddag. Føreren af båden var først sejlet ind de de ret store røde mærker, der markerer indsejlingen til havnen og selv om folk råbte efter ham lykkedes det at sejle båden på grund (alkohol? Tyveri?).

Gik en tur op til byen, som er en meget velbevaret middelalderby med en kæmpe katedral. Slentrede lidt rundt og nød de fantastiske udsigter over Rhône man har der oppe fra. Der var en fotoudstilling som illustrerede, hvorledes rådhuset led af vandskade. De ledte efter en sponsor for at reparere og vedligeholde, men vi måtte bedrøve dem med at det ikke var os. Men hele byen er utrolig velholdt og bestemt et besøg værd.

Det ser altså nogle gange noget dystert ud når vi skalsluse 10-20 meter

Mandag den 10. september 2018

Afgang fra Viviers klokken halv ti. Det er lidt køligt om morgenen, så vi starter som regel med en trøje på. En kilometer efter start skulle vi igennem dagens eneste sluse: Ecluse Chateau-neuf som bragte os 18, 5 meter op. Det blev varmere op ad formiddagen og ved ankomsten til Cruas var det blevet .... varmt. Der lå en

restaurant ved havnen, og intet andet. Det lykkedes mig at tuske mig til en flûtes (som i dette land hedder baguette) der. Den var godt nok frossen, men den fik lidt på risteren og så fik vi frokost.

Ankom til Cruas klokken kvart over tolv og fik udsejlet 14 sømil (=26km) gennem vandet svarende til 21 km over grunden; det er ikke nemt med alle disse tal. Cruas er en sød lille havn uden nogle faciliteter overhovedet, - jo der er en havnefoged og en meget sød en af slagsen. Ventede med at gå de to kilometer op til middelalderbyen til det blev køligt, og forestilte os jo, at der måtte der være en bar oppe. Forkert! Alt i byen er lukket i dag mandag..... Luskede tilbage til havnen og så lidt nærmere på den restaurant lige ved havnen, hvor jeg havde købt den frosne flute. Det så ok ud, så vi tog plads. Det blev en ret sjov aften. Da vi havde siddet der lidt, begyndte en lokal sangerinde at synge lidt blues, og folk begyndte at danse. Da der kom noget Country og Western musik på begyndte en hel lille familie at danse line-dance, flot- især den lille pige på ni år gik til den. Det yngste familie-medlem på omkring tre år gik bare rundt og rundt på dansegulvet og hyggede sig rigtigt.

Vi er nu "Vinland"

Tirsdag den 11. september 2018

Endnu en kølig morgen med trøje på, hvor vi kom af sted klokken ni. Vi fulgtes med en hollandsk båd for der var en sluse, Écluse Logis-Neuf, allerede to kilometer nord for havnen og så var der mening i at komme igennem sammen. Her blev vi løftet 14 m op. 17 kilometer længere fremme ved Ecluse Beau-chastel blev vi igen løftet 14 m op. Ankomst Valance halv to, hvor det var blevet stegende hedt.

Dette sted minder om en helt almindelig marina, med havnefoged-kontor og en restaurant ved siden af og der er supermarked i nærheden- ja endda indtil flere. Også i dag tog vi den med ro indtil hen på eftermiddagen, hvor Sten og Buller gik i supermarkedet.

Onsdag den 12. september 2018

Forlod Valance vi klokken ni. Der var en times sejlad frem til den eneste sluse vi skulle igennem i dag: Burg les Valence. Blev løftet endnu 12,2 meter. Var lidt i tvivl om hvor meget vand der er i havnen Tournon sur Rhône, så jeg kontaktede havnen – eller hvad jeg troede var havnen på FaceBook, og fik det svar tilbage at jeg skulle ringe til rådhuset. Her svarede man ikke! Ringede så til det telefonnummer, der står i Fluviacarte... kom igennem og blev stillet om til en hjælpsom medarbejder, hvor jeg så fik nummeret til havnepolitiet. Så ringede jeg til havnepolitiet, og de kunne hjælpe mig! Fik at vide at der er vand nok, så vi sejlede frejdigt frem mod Tournon sur Rhône med ankomst halv tolv.

Dejlig middelalderby med fin stemning. Vi lå lige neden for en lille vinforretning med et stort udvalg af vine fra området Croze Hermitage og Hermitage. I første omgang tog vi dog blot en øl og besluttede os at spise ude i aften. Mens Sten og jeg holdt lidt kontor og fik os en skraber rekognoscerede Buller omegnen og købte tre dejlige flasker Croze Hermitage til båden. Buller var herefter tour-guide og kunne føre os rundt og se på vinbønderne, der plukkede vin ovre på den anden side af floden.

Seriøs shopping

Kom selvfølgelig i snak med en vinbonde på en af l'Hermitages marker, og han var meget tilfreds med årets høst, både med hensyn kvantitet og kvalitet. Han plukkede en klase druer (syrah der er den drue der bruges til de berømte Hermitage vine, der kun dyrkes på denne sydvendte bjergside), som vi spiste med stor fornøjelse, super stort sukkerindhold.

Inden vi kom ned til båden var vi hos den lille vinforretning og handle lidt, og vi fik tilbud om at smage nogle vine, - et tilbud vi selvfølgelig takkede ja til. Planen blev lavet om: spiste på båden og fik en af de nyindkøbte flasker lokal rødvin til.

Der er en hel del erhvervstrafik ker på Rhône

Torsdag den 13. september 2018

Afsejling Tournon sur Rhône klokken otte. Det skulle blive en lang dag. Gennem slusen ved Gervans umiddelbart derefter, og blev hævet næsten 12 meter. Endnu en sluse klokken halv tolv nemlig Écluse de Sablon som løftede os endnu 15 meter op, så vi nu alt i alt er knapt 150 meter højere op end da vi var i Port Napoleon. Kom til les Roches de Condrieu klokken kvart i to og fik fyldt 100 liter diesel på (forbrug i gennemsnit siden Port Napoleon har været ca. 3l/timen med en fart over grunden på i gennemsnit mellem 5 og 5½ knob). Det er varmt og det var lige med nød og næppe vi kom op på havnekontoret og betale. Så lige lidt på byen – ikke særlig stor, men fandt stedet hvor vi skulle spise i aften. Det var et nydeligt sted med hvide duge.

Fik os tre retters menu og en rigtig fin udsigt med udsigt over den lille havn og hele dalen. Det var en lidt lang aften, men vi fik dejlig mad.

Fredag den 14. september 2018

Afsejling fra allerede klokken otte fra les Roches de Condrieu for vi ville helt til Lyon i dag. Var lidt nervøse for havnefogeden i Lyon ville ikke love mig en plads, da jeg ringede i går. Da jeg fik fat i ham her til formiddag, havde han en plads til os, og vi fortsatte fortrøstningsfuldt nordpå. Kom gennem to sluser som tilsammen løftede os 18 meter op, så vi nu er 160 meter højere oppe end da vi sejlede fra Port Napoleon. Var fremme i Lyon tyve minutter over et. Sejlede op af Saône i en blanding af nostalgisk forfald med penicher og supermoderne havnefrontsudvikling, som vi ser det mange mange andre steder i verden, for eksempel Malmø, men da også i København ved feks. Sluseholmen. Den ret lille havn ligger midt i det store havneudviklingsområde, med moderne bygninger hele vejen rundt og et kæmpe indkøbscenter.

Industriområde syd for Lyon

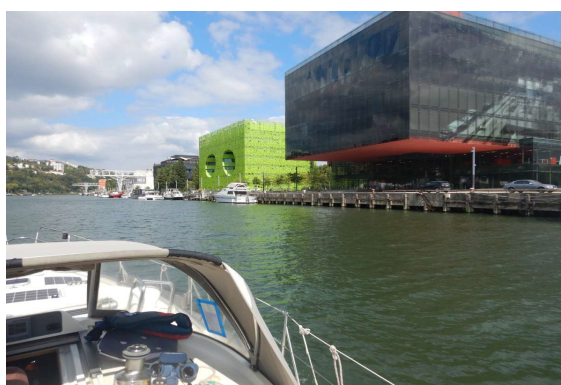
Lørdag den 15. september 2018

Så skal vi ligge over her i Lyon, for at få set lidt på byen. Buller startede dagen med at gå over i det store indkøbscenter og købe flute og croissanter til vores morgenmad. Efter en rolig formiddag tog vi først en sporvogn og derefter en metro for at komme ind til Lyons kæmpe centrale plads: Place Bellecourt. Her købte vi en bustur rundt i byen. På sådan en tur går det op for en at København er en ret lille by. Kørte rundt i det centrale Lyon i næsten tre timer! En ret stor by med mange forskellige kvarterer. Da vi kom tilbage til Bellecourt, gik vi ned ad Rue Victor Hugo for at finde et sted at spise. Det lykkedes på Place Carnot. Derfra gik vi så tilbage til Troldand, hvor vi fik kaffe i det lokale indkøbs-center, hvor jeg for en tid meldte mig ud af fællesskabet for at kigge lidt på forretning-

erne. Sten lavede en dejlig spaghetti til aftensmad på båden. Hertil en af de af Buller indkøbte flasker Croze Hermitage og derefter kaffe med Armanac.

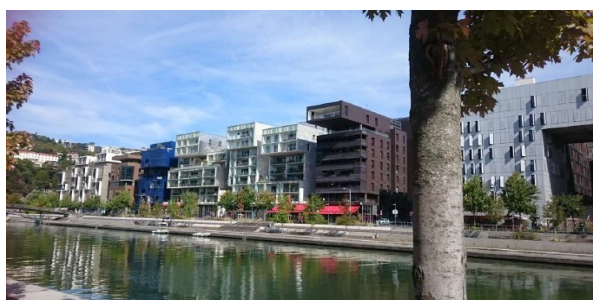
Søndag den 16. september 2018

En meget stille dag. Buller gik ture langs floden, og Sten og jeg var lidt på kontoret. Stens knæ gør ondt og begrænser hans aktionsradius ret meget, hvilket irriterer ham, og han bliver helt ærligt ind i mellem lidt utidig. I eftermiddags var der et danseoptog inde i byen. Det ville jeg gerne opleve, og Buller var med på den. Vi tog så sporvogn og metro derind og forsøgte at

Der er virkelig gang i udviklingen af de gamle havneområder i Lyon

finde frem til danserne. Det var ikke svært at finde folkemængden, der var stimlet til byen for at se på, men det meste af tiden så vi direkte ind i folks nakker, - og dem var der rigtig mange af.

Boligområderne ved havnefronten

Prøvede at følge optøget fremad i håbet om at finde hul i folkemængden, men det var faktisk umuligt. Kom man lidt væk fra hovedstrøget, skulle man gennem afspærringer, hvor tasker skulle kontrolleres. Fik en drink på en bar undervejs, - og håbede så på at mængden ville opløse sig, - men nej! Altså .. ikke den store succes, - tiden kunne være brugt bedre.

Mandag den 17. september 2018

Havde set at der også her i Lyon er gratis guidede ture. Dette med gratis guidede rundture er noget der tilsyneladende er ret almindeligt. Man finder på nettet ud af hvor og hvornår turen starter og så møder man bare op. Vi har brugt systemet så forskellige steder som i Santiago de Chile, i Montevideo og i Marseille. Og som navnet siger er det gratis om end der selvfølgelig betales 'drikkepenge' til guiden (han skal jo leve og det er typisk studerende med god viden og sprogkundskaber).

Stens knæ drillede stadig væk så ruller og jeg tog sporvogn og metro ind til Place Bellecour (nu kan vi snart turen og kan det der med de offentlige transportmidler i Lyon). Ved statuen af Louis den XII fandt vi guiden med den hvide paraply: Nico. Han var en meget vidende og underholdende fyr, og tog os over på den anden side af Saône og før byen gennem byens baggårde, Trabuls. Problemet er, at man skal vide, hvilken gadedør man skal gå ind ad for at ende i en Trabul, og så komme videre ud til en anden gade.

Dejlige baggårde vi kom igennem da vi "Trabulerede"

Da vi havde Trabuleret et par gange, var jeg mere geografisk rundforvirret end normalt. Fra den gamle bydel gik vi over en bro til den del af byen der ligger mellem de to floder: Le Rhône og La Saône. Rhône den, vilde, voldsomme og maskuline og den blide, føjelige og feminine flod Saône. Her gik vi rundt i kvarteret Croix Rousse, som blev udbygget da silkeindustrien havde sit indtog i Lyon i 1700 tallet. Her er husene høje og der er højt til loftet, således at der var plads

til vævene. Også her er der Trabuller, og her har turist-foreningen lavet nogle ruter, så man kan finde dem ved mærker og således opleve systemet. Her bor de unge, de hippe og gadekunst og grafitti af mange forskellige slags pynter husmurene. I det hele taget er der ret meget kunst i gaderne i Lyon og det giver byen et meget alsidigt og moderne præg. Efter tre timer sluttede turen på Place Terreaux, hvor Buller og jeg i går ikke kunne komme frem på grund af menneskemængderne.

Fik os en velfortjent øl (syns vi selv). Købte en frokost-flute, og spiste, da vi kom tilbage til Sten på Troldand. På vej tilbage havde Buller og jeg udtænkt en plan: for at spare Stens knæ kunne vi tage flodbåden fra vores havn til den gamle by og så spise den sidste aftensmad med Buller. Efter et parligeledes velfortjente-timer på ryggen, førte vi så planen ud i livet. Vores guide havde forklaret os, at hvis vi ville have rigtig Lyon-mad - og i rigelige mængder - så skulle vi sikre os at der stod "bouchon" på restauranten. Det viste sig at Buller allerede havde udset sig et sted, da vi gik her i formiddags og dér gik vi ind og fik et dejligt måltid som Buller til og med tog på sin konto.

Lyon er meget kendt for malerier på murene

Tirsdag den 18. september 2018

Selv om Buller skulle af sted i dag, så var der tid til et besøg på Musée des Confluences. Tog sporvognen derhen, selv om det kun var et stoppested. Det er et meget nyt museum i meget moderne omgivelser. Det beskæftiger sig med menneskehedens historie og livets oprindelse, fortalt i temaer.... evolution, biologi, antropologi (kultur) og religion. Måske havde vi ikke tid nok (man skulle nok have sat en hel dag af til at se det ordentligt), men bygningen var lidt fortænkt og udstillingerne virkede lidt rodede.... men det var flot sat op!

Bochuse er fra Lyon

Sten tog sporvognen tilbage og Buller og jeg gik og tog flûte med tilbage til frokost. Begyndte vaskeprojekt, som var lidt kinesisk, da tøretumbleren tog to timer og vaskemaskinen kun én, men det gik i fin stil. Mangler lidt tørremuligheder på Troldand når der ingen rig er på. Fik afregnet med havnemesteren og bestilte taxa til Buller. Han blev afhentet klokken tre og vi tog en tårevædet afsked. Har været rigtig hyggeligt at have feriebarne med igen. Så gjorde vi klar til at sejle i morgen. floden har været størst (typisk når den løb ned igennem en dalsænkning) har afspærret floden og gravet en kanal (ja nærmest en alternativ flod). Den følger højdekurven på dalkanten, for så på et passende sted at blive afsluttet med et reservoir, et kraftværk og en sluse, der så kan bringe den sejlede tilbage (på ret køl ;-) til det oprindelige flodløb igen.

Uden for den lille marina lå der en motorbåd (lige på spidsen, der hvor den gamle flodarm møder den nygravede før/efter slusen), der mildt sagt så ud til at være gået på grund. Den stod med stævnen i vejret og hækken under vand som om den var løbet på grund med meget stor fart. Det så lidt dramatisk ud. Senere fik vi at vide, at det er sket her til formiddag. Føreren af båden var først sejlet ind de de ret store røde mærker, der markerer indsejlingen til havnen og selv om folk råbte efter ham lykkedes det at sejle båden på grund (alkohol? Tyveri?). Gik en tur op til byen, som er en meget vel-bevaret middelalderby med en kæmpe katedral. Slentrede lidt rundt og nød de fantastiske udsigter over Rhône man har der oppe fra. Der var en fotoudstilling som illustrerede, hvorledes rådhuset led af vandskade. De ledte efter en sponsor for at reparere og vedligeholde, men vi måtte bedrøve dem med at det ikke var os. Men hele byen er utrolig velholdt og bestemt et besøg værd.